

ספר
עצתו
אמונה

בריוון פון חיזוק, אמונה
און פראקטישע עצות פאר'ן לעבן,
געשריבן דורך ראש ישיבת
תפארת התורה ברסקלב

אידיש

פרשת נצבים וילך

זשפ"ג

315

היכל הקודש ברסלב

181 Huschke Road, Liberty NY 12747

היכל הקודש

כארא פארק

**4801 11th Ave,
Brooklyn NY 11219
347.760.5924**

היכל הקודש

קרית יואל

**8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
845.243.0563**

היכל הקודש

מאנסי

**32 Dolson Road
Monsey NY 10952
347.733.7551**

היכל הקודש

בני ברק

**רחוב ירושלים 2
052.760.5715**

היכל הקודש

וויליאמסבורג

**27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652**

היכל הקודש

קרית יואל

**8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299**

היכל הקודש

בלומינגדאוו

**24 Merriewold LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804**

היכל הקודש

ירושלים

**רחוב רבי נחמן מברסלב 15
054.845.6150**

צו הערן די

הערליכע שיעורים

פונעם ראש ישיבה שליט"א
רופט:

קול ברסלב

212.444.9191

חיזוק פאר די אידישע שטוב

212.444.9169

נדפס ע"י

קרן הדפסה היכל הקודש

2623 State Route 52
Liberty, NY 12754

718.387.2691

www.BreslevCenter.com

עריכה, הגהה והוצאה לאור ע"י

מכון עצתו אמונה

maebreslev@gmail.com

עַנְתֵּנוּ אֲמוּנָה

וואס איז די חילוק צווישן זיין טרויעריג און האבן א צעבראכענע הארץ?..... ב
ווי אזוי האלט מען זיך אין שטוב צום שלחן ערוך, אן קיין איבריגע חומרות?..... ה
וואס זיך פארנעמען, אז מיין ווייב שמירט נישט די נעגל און שערט די האר?..... ו
אפזאגן א שידוך אויב זי וויל זיך נישט שערן די האר נאך די חתונה?..... י

איז אמונות

לערנען אסאך בלעטער גמרא, וועט זיך מאכן פאר א גרויסער צדיק..... א
בלייבן צוגעקניפט צום הייליגן רבי'ן אין חדר היכל הקודש..... א
שווערע מגיעות צו קומען צום רבי'ן אויף ראש השנה, אכער עס לוינט..... ב
וויכטיגע פרטים בנוגע די נסיעה קיין אומאן אויף ראש השנה..... ה
חתונה מאכן אן חובות..... ו
מען נעמט זיך נישט אן אלס מלמד, ווייל דו ביסט א ברסלב'ער..... ז
אפשווייגן אויף א בזיון, זיבערט אויס דעם מענטש..... ח
איך פֿרעג נישט קיין קשיות, דערפאר האב איך אריכות ימים..... ח
גיין רעדן אין שולעס וואס איז אלול און וואס איז תשובה..... ט
זיין א מלמד איז היינט די גרעסטע מצוה וואס איז דא..... י
די קליפות ווילן נישט נאך א נשמה זאל מקורב ווערן צום צדיק..... יא
אז דו פארסט אויף אומאן, ביסטו נישט קיין רוזף..... יב
געב נישט אויף, גלייב ווייטער אינעם איבערשטן און אין תפלה..... יג

- גארנישט מאכן אויפן חשבון פון די ווייב און הינוף היילדים..... יג
- זיי זיך מקבל אז דו וועסט נישט אפזאגן קיין שום שידוך..... יד
- רבונתו של עולם, העלף מיר, פיר מוך אויפן אמת'ן וועג..... טו
- אז דו וועסט זיין פרייליך שבת, וועסטו אלעס מתקן זיין פונעם גאנצן יאר..... טז
- אין די אלול טעג דארף מען אריינברענגען שמחה אין די גאנצע שטוב..... טז
- וואס טוט מען ביים אנקומען צום הייליגן רבינ'ס ציון אין אומאן?..... יט
- בענקען, גלוסטן, און האפן, אנצוקומען צום הייליגן רבי'ן אין אומאן..... כ
- קום קיין אומאן, פון וועם האסטו מוז'א?..... כא
- וואס טוט מען ווען די ווייב לאזט נישט פארן קיין אומאן?..... כב
- א מעמד הסיומים אין אומאן..... כג
- וויין ביים ציון געראטעוועט צו ווערן פונעם ברענענדיגן יצר הרע..... כו
- קומען קיין אומאן אויף ראש השנה, אבער נאר מיט שלום בית..... כז
- מיטנעמען די שבת'דיגע קליידער קיין אומאן..... כח

וואס איז די חילוק צווישן זיין טרויעריג און האבן א
צעבראכענע הארץ?

שאלה:

לְכַבֹּד דְּעַר רֹאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

א גרויסן יישר פח פאר אלע מורא'דיגע חיזוק, די שיעורים און בריוו וואס געבן אזויפיל חיזוק און לערנען אויס אזויפיל שכל פאר יעדע זאך אין לעבן.
איך האב געוואלט פרעגן ווי אזוי מען ווייסט די חילוק צווישן זיין טרויעריג און האבן א צעבראכענע הארץ. ווייל זיין טרויעריג טאר מען נישט, און א צעבראכענע הארץ איז זייער טייער ביים אייבערשטן.

איידער איך בין געווארן מקורב האב איך געמיינט אז זיין טרויעריג איז א גוטע זאך, ווייל ווען איך בין אליין בין איך מער ערנסט און איך פיל מיך גענטער צום באשעפער. איך פלעג אסאך וויינען, איך ווייס אפילו נישט פינקטליך פארנוואס, אבער איך האב געפילט נאנט צום אייבערשטן. זייט איך בין מקורב געווארן ברוד השם, טו איך דאס שוין נישט. אבער אין די לעצטע פאר טעג בין איך געווען זייער צעבראכן וועגן אפאר סיבות וואס דרוקן מיר אויפן הארץ, איינס פון זיי אז איך דארף שוין מיין שידוך, און איך בין א גאנצן צייט געווען מער שטיל, קוים געשמייכלט, און ביינאכט האב איך געמאכט התבודדות און אויסגעפלאצט אין א געוויין, וואס געווענליך איז מיר זייער שווער זיך אויסצורעדן צום אייבערשטן, שוין אפגערעדט פון וויינען.

איך בין זייער צעמישט ווייל איך פיל זיך אסאך נענטער צום אייבערשטן אין אזא מצב, אבער פון די אנדערע זייט ווייס איך אז עס איז נישט גוט צו זיין טרויעריג, און דער

ראש ישיבה שליט"א זאגט נאך פון מוהרא"ש אז ווער עס איז פרייליך - איז ביים אייבערשטן און נישט ווער עס איז טרויעריג. איך וועל מיך זייער פרייען אויב דער ראש ישיבה קען דאס אויסקלארן, ווייל דאס אליין מאכט מיר נאך שווערער אויפן הארץ און איך וויל וויסן ווי אזוי מען ווייסט אויב מען האט א צעבראכענע הארץ אדער איז מען בעצבות.

יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת כי תצא, ז' אלול, שנת תשפ"ג לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דערביטערט און צעבראכן איז צוויי זאכן, דער הייליגער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן מא): "לב נשבר ועצבות אינו ענין אחד כלל", א צעבראכן הארץ און א דערביטערטער - איז נישט די זעלבע זאך, "כי לב נשבר הוא בלב", א צעבראכענע הארץ איז ביים הארץ, "אבל עצבות הוא בא מן הטחול", אבער דערביטערטקייט איז פון די מילך, "ועצבות שהוא מהטחול, היא סטרא אחרא", דערביטערניש וואס קומט פון די מילך איז פון די אנדערע זייט פון די קדושה, "והקדוש ברוך הוא שונא אותה", דער אייבערשטער האט פיינט עצבות און מרה שחורה; ווען א מענטש איז בעצבות האט ער נישט צוטון מיט קדושה און דאס ברענגט אים צו די ערגסטע עבירות.

ווי קען מען וויסן אויב מען איז ביי א צעבראכענע הארץ אדער איז מען דעפרעסט? א צעבראכן הארץ איז נישט ברוגז אויף קיינעם, מה שאין פן א דעפרעסטער מענטש איז ברוגז אויף יעדן איינעם. מען האט אמאל געפרעגט דעם רבי'ן (שם סימן מב; ולא): "וואס איז דער חילוק פון א צעבראכן הארץ און עצבות?" האט דער רבי געזאגט: "ווען מען איז בעצבות און במרה שחורה איז מען ברוגז אויפן אייבערשטן, מען איז ברוגז אויף אלעמען, אבער ווען מען איז צעבראכן איז מען נישט ברוגז, נאר מען בעט דעם אייבערשטן, 'רבוננו של עולם האב רחמנות אויף מיר וכו'", און בשעת

דער רבי האט מיט זיי געשמועסט האט זיך דער רבי אנועקגעדרייט פון זיי, ער האט אויפגעהויבן זיינע הענט און זיך אנגעהויבן צו מתבודד זיין: "רבנונא של עולם, האב רחמנות אויף מיר".

שטארק זיך מיט אלע כחות צו זיין פרייליך, ווייל די נאטור פונעם מענטש ציט צו עצבות ומרה שחורה, עס ציט צו זיין טרויעריג. דער רבי זאגט (לקוטי מוה"ר"ן חלק ב', סימן כד): "כי טבע האדם למשך עצמו למרה שחורה ועצבות מחמת פגעי ומקרי הזמן, וכל אדם מלא יסורים", יעדער איינער האט זיך זיינע שוועריקייטן אין לעבן וואס מאכט אים דערביטערט און צוגעלייגט, "על כן צריך להכריח את עצמו בכח גדול להיות בשמחה תמיד, ולשמח את עצמו בכל אשר יוכל ואפילו במלי דשטותא", דערפאר דארף א מענטש פרויבירן מיט אלע זיינע כחות צו זיין פרייליך; מען דארף זיך פרייליך מאכן מיט וואס מען קען נאר - אפילו מיט נארישקייטן.

מיט שמחה קען מען קומען צו די העכסטע מדריגה, און דורך שמחה קען מען תשובה טון מיט אן אמת. מוה"רא"ש זאגט, דאס איז דער סימן זיך צו מעסטן אויב מען איז ביי די קדושה אדער ביי די טומאה חס ושלום, מען זאל קוקן אויב מען איז פרייליך; ווייל שמחה פארברענט אלע קליפות, דער וואס איז פרייליך - דער איז ביי די קדושה, דאס איז א סימן פון תשובה, און חס ושלום אז מען איז בעצבות ומרה שחורה - איז מען ביי די סטרא אחרא און מען דארף שנעל תשובה טון, ווייל זייער גאנצע זאך איז עצבות ומרה שחורה. אזוי ווי עס שטייט (ישעי' סה, כה): "ונחש עפר לחמו", עפר דאס איז עצבות ועצלות, וואס דאס קומט פונעם יסוד העפר (עיני לקוטי מוה"ר"ן חלק א', סימן קפט).

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.
א כתיבה וחתומה טובה, א גוט געבענטשט יאר.

...

ווי אזוי האלט מען זיך אין שטוב צום שלחן ערוך, אן קיין איבריגע חומרות?

שאלה:

לְכַבּוּד דְּעַר ראש ישיבה שליט"א

איך דאנק דעם אייבערשטן אז איך האב באקומען די ריכטיגע הדרכה פונעם ראש ישיבה שליט"א בעניני בינו לבינה, זיך צו פירן לויט ווי די הלכה וואס דער רמ"א פסק'נט אין שלחן ערוך, און ווי מזהרא"ש האט געלערנט, ער האט נאכגעזאגט אז מען זאל זיך היטן פון פרישות; וואס טו איך אבער אז רוב היימישע מדריכים לחתנים וכלות לערנען אנדערש, ווען מיין ווייב פֿרעגט איר מדריכה איבער הדרכה אין א אידישע שטוב, וויל זי נאר איר איבערלאזן מיט שולד געפילן אז מען טוט די ערגסטע עבירות, אויב מען פירט זיך נישט אויף מיט די מדריגה פון מלאכי השרת; ווי אזוי קען מען אריינברענגען אין שטוב אז מיר זאלן זיך קענען פירן ווי פשוט'ע ערליכע אידן, לויט ווי עס שטייט אין שלחן ערוך? יישר פח

תשובה:

בְּעִזְרַת ה' יִתְּבַרְךָ - יום ד' פְּרִשְׁת כִּי תָבֵא לְאוּמָאן, י"ג אָלוּל, שְׁנַת תִּשְׁפֹּ"ג לְפָרֵט

קָטָן

לְכַבּוּד ... גֵּרוֹ יֵאִיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אנטלויף פון פרישות, מען דארף נישט קיין פרישות; מען דארף נאר גיין אין די וועג פון די תורה, טון וואס שטייט אין שלחן ערוך.

מזהרא"ש זכותו יגן עלינו דערציילט, א איד האט געפרעגט דעם חזון איש זכרונו לברכה וואס איז היינט דער אורים ותומים, ווי קען מען היינט וויסן יא אדער ניין; האט דער חזון איש געזאגט: "דער שלחן ערוך איז דער אורים ותומים, דער שלחן ערוך זאגט יא אדער ניין".

מען דארף נישט קיין חומרות. דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהב"ן חלק ב', סימן מד): "גם מחכמות שיש בעבודת השם בעצמו צריך להרחיק מאד", מען דארף זיך זייער היטן פון חכמות, "כי כל אלו החכמות של העולם שיש להנכנסין ומתחילין קצת בעבודת השם, אינם חכמות כלל והם רק דמיונות

ושטותים ובלבולים גדולים", וייל די אלע חכמות וואס מען האט ווען מען הויבט אן דינען דעם אייבערשטן - זענען בכלל נישט קיין חכמות, דאס איז דמיונות, שטותים און קאפ דרייענישן, "וואלו החכמות מפילין מאד את האדם מעבודת השם", דאס מאכט אז דער מענטש זאל אפלאזן זיין עבודת השם, "ועל אלו המדקדקים ומחמירים בחמרות יתרות עליהם נאמר וחי בהם, ולא שימות בהם", כי אין להם שום חיות כלל", די אלע וואס זענען פארנומען מיט חכמות און ספיקות זענען אלץ מסופק צי זיי האבן יוצא געווען די מצוה צי נישט - די האבן קיין שום חיות, "ותמיד הם במרה שחרה מחמת שנדמה להם שאינם יוצאים ידי חובתם בהמצוות שעושין ואין להם שום חיות משום מצוה מחמת הדקדוקים והמרה שחרות שלהם", זיי זענען שטענדיג דעפּרעסעט, זיי לעבן שטענדיג אין ספיקות און די חומרות ווארפט זיי אריין אין מרה שחרה.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.
א כתיבה וחתמה טובה, א גוט געבענטשט יאר.

...

וואס זיך פארנעמען, אז מיין ווייב שמירט נישט די נעגל און
שערט די האר?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

שפח אייבערשטער אז איך קען דערציילן פארן ראש ישיבה שליט"א די גוטע בשורה אז מיין ווייב האט מיר געזאגט אז זי האט אינגאנצן אויפגעהערט צו שמירן אירע נעגל, און בקרוב גייט זי זיך אפשערן די האר.

שפח ראש ישיבה שליט"א פאר די שכל וואס דער ראש ישיבה שליט"א געבט אונז, איך האב נישט גערעדט צו איר פון דעם, ווייל איך האב געזען אז עס שטערט איר ווען איך רעד פון דעם, איך האב נאר געבעטן דעם אייבערשטן, אזוי ווי דער ראש ישיבה שליט"א האט מיר געשריבן [דער בריוו איז בייגעלייגט צום סוף פון דעם בריוו].

איך וויל פֿרעגן אויב דער ראש ישיבה שליט"א קען מיך געבן עפעס א גוטע זאך וואס איך קען מקבל זיין אויף מיר.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת כי תבא לאומאן, י"ג אלול, שנת תשפ"ג לפ"ק
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

נעם זיך פאר צו רופן זיינע עלטערן יעדן טאג, כיבוד אב ואם איז אזא גרויסע מצוה און היינטיגע טעג איז דאס אזוי גרינג צו מקיים זיין; מען קען זיצן אין שטוב באקוועם און רופן די עלטערן און זיי אזוי מחי' זיין, און מיט דעם אלעם טוט מען דאס נישט.

מוהרא"ש דערצייילט (פעלת הצדיק, סימן פא) אז דער הייליגער רבי פלעגט פארן צו זיינע עלטערן קיין מעזיבז מפעם לפעם, אפילו ער האט געוואוינט ווייט פון זיי; פון וואו דער רבי האט געוואוינט אין אוסניאטין ביז וואו זיינע עלטערן האבן געוואוינט אין מעזיבז - איז בערך דריי הונדערט פופציג קילאמעטער, דאס איז בערך צוויי הונדערט מייל, דאך פלעגט דער רבי פארן צו זיי; דעמאלט פארן איז נישט געווען ווי היינט מיט א קאר, מען איז געפארן מיט פערד און וואגן, עס איז געווען יענץ געשעפט, א שווערע ביטערע וועג; איז דאך ממש א פארשעמטע זאך נישט צו רופן די עלטערן יעדן טאג.

ווילסט א גוטע קבלה? נעם זיך פאר די קבלה, רופן זיינע עלטערן יעדן טאג. מוהרא"ש פלעגט יעדן טאג גלייך נאך שחרית רופן זיין טאטע; עס איז נישט קיין תירוץ אז מען האט נישט פון וואס צו רעדן, מען דארף נישט רעדן לאנג; מען פרעגט זיך נאך אויף זיי, מען אינטערעסירט זיך און מען דערצייילט פון זיך, פון די משפחה און מען קויפט זיך איין עולם הבא.

געב נאר אכטונג נישט צו רעדן קיין שלעכטס און חס ושלום פון

מחלקת, עלטערן האבן נישט קיין פח צו הערן קרעכצן וכו'; יעצט איז די צייט וואס מען דארף זיי ברענגען נאר נחת.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.
א פתיכה וחתומה טובה, א גוט געפענטשט יאר.

...

נדער בריוו צו וועלכע די אויבנדערמאנטע שאלה באציט זיך:

מיט די דריי פונקטן פון הייליגן רבי'ן, וועסטו פועל'ן ביי דיין
ווייב

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת בשלח, כ"ד שוכבי"ם, י' שבט, שנת תשפ"ג
לפרט קטן

לכבוד מיין טייערער ליבער ... נרו יאיר
איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אז מען וויל פועל'ן ביי די ווייב זי זאל זיך אפשערן וכדומה דארף מען רעדן פון דאס שיינקייט פון די זאך, נישט פון די שוועריקייט וואס דאס ברענגט און פון גיהנום וכדומה; אז מען רעדט פון עונשים און פון גיהנום טוט מען נישט אויף, ענדערש זאלסטו רעדן פון דאס שיינקייט פון גיין אין די וועג פון די תורה, וועלן די ווערטער אריינגיין אין איר הארץ.

רעד צו איר אז שייך איז וואס דער אייבערשטער זאגט, שייך איז וואס צדיקים זאגן, א צוגעדעקטע קאפ פאר א חתונה געהאטע פרוי איז שייך, אז נישט וואלט דער אייבערשטער דאס נישט געזאגט אונז צו טון, ווייל די תורה איז שייך און זיס; נאר וואס דען, מיר זענען אין א טיפער גלות, דער גלות איז אז מיר קוקן אן די תורה ווי א שווערע לאסט. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ירושלמי פאה א, א) דער וואס זאגט: "יש תורה, ואיני סופנה", עס איז אמת די תורה, אבער עס איז מיר צו שווער צו היטן די תורה, עס איז מיר א לאסט - איז זייער הארב זיין שטראף; דאס איז דער גלות, אז מיר מיינען, ווי אזוי עס גייט ביי די אומות העולם - דאס איז שייך; איז דאס דען שייך? קען דען זיין אז פריצות איז שייך? קען דען זיין אז קורצע קליידער,

געפאסטע קליידער, אויסגעשניטענע קליידער זאלן זיין שיינ? עס איז דאך קעגן די תורה, קען דאס נישט זיין שיינ! אלא מאי, אז מען שפירט ווי עס ציט צו דעם, מוז זיין אז מיר זענען אביסל אנוועק פון די ריכטיגע וועג, ווייל שיינ איז זיכער נאר וואס די תורה זאגט אז עס איז שיינ.

די הייליגע חכמים פֿרעגן (נזיר ב:) ווי קען מען זאגן ווען א מענטש זאגט "אהא נאה", איך וויל זיין שיינ - "הרי זה נזיר", אז ער ווערט א נזיר? אויב צו זיין א נזיר איז נישט קיין לפתחילה, עס איז אן עבירה - קען דאס נישט זיין שיינ! קען דאך נישט זיין אז ווען א מענטש זאגט 'איך וויל זיין שיינ' אז ער זאל ווערן א נזיר! אזוי אויף מיט אלע זאכן וואס זענען נישט גוט, קען נישט זיין שיינ; שיינ איז נאר די תורה.

רעד צו איר ווייכע ווערטער און זיי גרייט אז עס קען נעמען א לאנגע צייט, און אויף זאלסטו נישט ווערן בייז אז זי הערט דיך נישט אויס, וועסטו מיט דער צייט פועל'ן.

איך האלט מיט זייער אסאך מעשיות פון אנשי שלומינו וואס זייער שטוב האט אויסגעקוקט ווי עס גייט חרוב ווערן ווען די ווייב האט באקומען נישט די בעסטע חבר'טעס, און זיי - מיט די הקדמות פון רבי'ן, די דריי פונקטן: ערשטנס, רעדן שיינ. צווייטנס, זיין גרייט אז עס וועט נעמען א לאנגע צייט. דריטנס, נישט אפֿקילן די ליבשאפט אויב זי וויל נישט אויסהערן, נאר איר ווייטער ליב האבן מיטן גאנצן הארץ - האבן זיי געראטעוועט זייער שטוב.

נעכטן שרייבט מיר א אינגערמאן אז זיין ווייב איז אהיימגעקומען פון די פֿרויען צאמקום און זי זאגט אז זי וויל מער נישט שמירן די נעגל, זי האט געהערט ווי מען רעדט אזוי שיינ פון דאס נישט טון. וואס האט מען גערעדט? מען האט גערעדט פון נישט זאגן מוסר. איך האב דערציילט ביים שיעור (די שיעורים געב איך נישט פֿערזענליך, איך זאג דאס אריין פון פֿאראויס און מען הערט דאס ביי די פֿרויען צאמקום) וויפיל משפחות פון אנשי שלומינו האבן זיך אפֿגעשוירן און אויפֿגעהערט שמירן די נעגל - נישט דורך מוסר, נישט דורך זיי זאגן: "ביסט א שיקסע!" "ביסט א פֿריצה!" נאר

דורך רעדן שיין און האפן אסאך סבלנות, און ווייטער זוכן דאס גוטס, ממש מיט די עצמה פון אַזמרה פון הייליגן רבי'ן (עיין לקויטי מוהר"ן חלק א, סימן רפב). ברודער, פארשטיי גוט ווי אזוי מען קען דורך לעבן בזה העולם און האפן א גוטע זיסע לעבן, אן קיין שום קריגערייען. דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האפן הצלחה אין אלע ענינים.]

...

אפזאגן א שידוך אויב זי וויל זיך נישט שערן די האר נאך די חתונה?

שאַלַה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

יישר כח פאר אלע חיזוק וואס איך באקום פון די דרשות און בריוו. איך שרייב צומאל שאלות צום ראש ישיבה שליט"א, אבער איך באקום נישט אלץ אן ענטפער. איך פארשטיי אז דער ראש ישיבה שליט"א איז זייער פארנומען און קען נישט אלץ ענטפערן, אבער איך האב ליידער חלישות הדעת פון דעם.

איך האב געוואלט פֿרעגן, איך בין א בחור, צוויי און צוואנציג יאר אלט, איך ווארט אויף א שידוך, און איך האב געהערט ווי שטארק מוהרא"ש זכותו יגן עלינו האט מקפיד געווען אז א פרוי זאל זיך שערן די האר נאך די חתונה; וויל איך וויסן, אזוי ווי מען טראגט מיר אן א שידוך א ספרדי'שע מיידל וואס ביי זיי שערט מען זיך נישט נאך די חתונה, אויב איך זאל אפזאגן דעם שידוך?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת כי תבא לאומאן, ט"ו אלול, שנת תשפ"ג לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אונדאי און אונדאי זאלסטו מאכן די שידוך, מען איז נישט מבטל א שידוך

צוליב דעם אז די מיידל וויל זיך נישט אפֿשען, בפֿרט ווען מען איז שוין איבער די צוואנציג יאר, וואס חכמינו זכרונם לברכה זאגן (קידושין כט:): "עד עשרים שנה יושב הקדוש ברוך הוא ומצפה לאדם מתי ישא אשה", ביז די צוואנציג יאר שטייט דער אייבערשטער און ווארט דער מענטש זאל חתונה האבן, "כיון שהגיע עשרים ולא נשא, אומר תפח עצמותיו", און אז מען ווערט צוואנציג יאר און מען האט נישט חתונה, זאגט דער אייבערשטער, 'דער מענטש האט נישט געוואלט חתונה האבן, זאלן זיינע ביינער ווערן אויפגעבלאזן'; זעט מען פון דעם ווי הארב עס איז צו ווארטן אויף א שידוך. מוהרא"ש האט זייער אסאך געשריבן און גערעדט פון זיך שערן די האר נאך די חתונה, אבער פון די אנדערע זייט האט מוהרא"ש נאך אסאך מער גערעדט פון חתונה האבן וואס שנעלער און וואס גיכער, צו זיין אפגעהיטן בקדשת הברית; נאר אז מען איז חתונה געהאט קען מען זיין אפגעהיטן בקדשת הברית.

גיי צום שידוך, און דער אייבערשטער וועט דיר העלפן, דו וועסט מיט תפלה און מיט סבלנות זוכה זיין צו א שטוב וואס די ווייב שערט זיך און גייט אין די וועג פון די הייליגע צדיקים.

א גוט שבת.

א פתיכה וחתומה טובה, א גוט געפענטשט יאר.

...

איש אמונות

לְעֶרְנֵנָּה אֶסְאֵף בְּלִעְטָעֵר גְּמְרָא, וְוַעֲט דִּיךְ מֵאֲכָן פֶּאֶר אַ גְּרוּיִסְעֵר
צְדִיק

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ה' פְּרִשְׁת שׁוֹפְטִים, א' דְּרֵאשׁ חוֹדֶשׁ אֱלוּל, שְׁנַת תשפ"ג
לְפָרְט קָטָן
טִייעֶרער ...

לְעֶרְן אֶסְאֵף בְּלִעְטָעֵר גְּמְרָא, דָּאס וְוַעֲט דִּיךְ מֵאֲכָן פֶּאֶר אַ גְּרוּיִסְעֵר צְדִיק.
פּוֹן דִּיין רֵאשׁ יְשִׁיבָה.

...

בְּלִיבֵן צוּגְעֵקְנִיפֿט צוּם הֵיילִיגֵן רִבִּי'ן אִין חֲדָר הַיִּכָּל הַקּוֹדֶשׁ
בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ה' פְּרִשְׁת כִּי תֵצֵא, ז' אֱלוּל, שְׁנַת תשפ"ג לְפָרְט קָטָן
לְכָבוֹד ... גְּרוּ יָאִיר

הוֹדוּ לַה' כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ, דְּעֵר אֵיבְעֶרְשְׁטֵעֵר הָאֵט מִיר גְּעֵהָאֲלָפֵן
מִיין זוֹן הָרַב שְׁמַעוֹן שְׁלִיט"א אִיז נְעַכְטֵן אַ חֲתָן גְּעוֹוֹאֲרֵן לְמִזֵּל טוֹב מִיט אַ
טֵאכְטֵעֵר פּוֹן ר' אַבְרָהָם מִשֶּׁה גְּרוּ יָאִיר. נְעַכְטֵן אִיז גְּעוֹוֵעֵן דְּעֵר יָאֲרִצִּיט פּוֹן
הֵיילִיגֵן יִיטֵב לֵב זְכוּתוֹ יִגֵּן עֲלִינוּ אוֹן פּוֹן הֵיילִיגֵן תּוֹסֶפֶת יוֹם טוֹב זְכוּתוֹ יִגֵּן
עֲלִינוּ, סֵי מִיין זוֹן דְּעֵר חֲתָן אוֹן סֵי דִי פֶלֶה - זְעַנְעֵן בֵּיידֶע אֵינִיקְלֶעף פּוֹן
יִיטֵב לֵב אוֹן תּוֹסֶפֶת יוֹם טוֹב; דְּעֵר אֵיבְעֶרְשְׁטֵעֵר זָאל הֶעֱלָפֵן מִיר זָאלֵן אֲלֶע
זוֹכָה זֵיין צוֹ נַחַת אוֹן שְׁמִחָה בֵּי אוֹנֵז אֲלֶע.

הֵינִיט נֵאכְט וְוַעֲט זֵיין דְּעֵר וְוַעֲכֵנְטְלִיכֶעֵר לִיל שִׁישִׁי שִׁיעוֹר. עֵס אִיז

וויכטיג צו קומען, עס איז וויכטיג זיך צו האלטן מיט תלמידי היכל הקודש, עס איז וויכטיג נאכאמאל צו הערן די עצות פון הייליגן רבי'ן, ווי מיר האבן מקבל געווען פון מוהרא"ש. בפרט יעצט אין חודש אלול ווען מיר גרייטן זיך שוין צו פארן צום הייליגן רבי'ן אויף ראש השנה קיין אומאן - דארף מען זיך פון פריש באנייען צו טון די עצות פון רבי'ן; דאס קען מען נאר דורך זיך האלטן אין די הייליגע חבורה פון היכל הקודש, א חבורה פון אמונה, א חבורה פון זוכן אין זיך און אין א צווייטן נקודות טובות.

בעט דעם אייבערשטן (פיוט אקדמות): "קביעין בן תהוון, בהנהו חבורתא", זאלסט בלייבן צוגעקניפט צום הייליגן רבי'ן אין חדר היכל הקודש, זיך נישט דערשרעקן פון גארנישט, זיך נישט אפקילן פון קיינעם, זיך נישט צוטון מאכן פון בלבולים און חלישות הדעת וכו'. דער רבי האט געזאגט פאר ר' ליפא וואס האט זיך אפגעקילט און מער נישט געקומען, שפעטער איז ער געקומען האט אים דער רבי געזאגט (חיי מוהר"ן, סימן שטו): "תמה אני", עס וואונדערט מיר, "איך משליכים חבורה אהובה ורחיבה כזו", ווי אזוי קען א מענטש אפלאזן אזא באלפטע חבורה?

איך וויל דיך פֿרעגן אויב דו וועסט קענען מיטנעמען א קליין פֿעקל ספרים קיין אומאן פֿאר די מפיצים; איך וועל דאס אויסטיילן מוצאי שבת נאך סליחות, אויב דו קענסט נעמען איינס אדער מער - וועט דאס זיין א גרויסע הילף פֿאר די מפיצים.

דער אייבערשטער זאל העלפֿן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.
א כתיבה ורחימה טובה, א גוט געבענטשט יאר.

...

שווערע מניעות צו קומען צום רבי'ן אויף ראש השנה, אבער
עס לוינט

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת כי תצא, ז' אלול, שנת תשפ"ג לפֿרט קטן
לכבוד מיניע טייערע חברים, טייערע ליבע ברידער, תלמידי היכל הקודש בארץ

ישראל, ה' עליהם יחיו

איך וויל אייך דערציילן די גוטע גייעס, מיט גרויסע חסדים פונעם אייבערשטן האב איך א שידוך געטון מיט מיין זון הרב שמעון גרו יאיר, מיט א טאכטער פון ר' אברהם משה שטראסער גרו יאיר. מיין זון לערנט זייער פלייסיג אויפן סדר דרך הלימוד פון הייליגן רבי'ן (המבואר בשיחות הר"ן, סימן עו) ער לערנט יעדן טאג צענדליגער בלעטער גמרא און אסאך משניות, מה אשיב לה', כל תגמולוהי עלי, איך ווינטש אייך אלע, איר זאלט זוכה זיין צו זען נחת ביי אייערע קינדער געזונטערהייט.

מיר זענען יעצט אין פרשת כי תצא. מוהרא"ש זאגט, די לעצטע פרשיות זענען כי תצא; מיר גייען ארויס פונעם יאר, עס איז אריבער א לאנגע יאר, יעצט גייען מיר זיך שוין געזעגענען פון די יאר און מיר גייען יעצט אריין אין פרשת כי תבוא לאומאן, מיר גרייטן זיך שוין צו די נסיעה קיין אומאן צום הייליגן רבינו ראש השנה.

בנוגע די מניעות וכו'; דער רבי זאגט עס מוז אזוי זיין, עס מוז זיין מניעות להגדיל החשק. דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן סו) אזוי ווי מען ווייזט פאר א קינד א גוטע זאך און מען באהאלט עס גלייך, מען וויל אנגרייזן דעם קינד פאר די גוטע זאך, מען ווייזט עס נאכאמאל און מען באהאלט עס נאכאמאל, אזוי ווערט דאס קינד זייער אנגערייזט, אזוי אויך: "כל דבר שבקדשה שהאדם צריך לעשות", יעדע זאך וואס האט מיט די קדושה, "כגון לנסע להצדיק", צום ביישפיל מען וויל פארן צום צדיק, "או שאר דבר שבקדשה שהאדם צריך לעשות", אדער אנדערע עבודות וואס מען דארף טון, "נותנין לו מתחלה חשק", ברענגט מען דעם מענטש א גלוסטעניש, "כדי שעל ידי זה יעשה הדבר", אזוי וועט ער דאס טון, "ועקר גדל החשק נעשה על ידי המניעה שמזמנין לו", און דער שטערקסטער וועג ווי אזוי מען קען געבן א גלוסטעניש פארן מענטש - איז דורך דעם וואס מען מאכט אים שוועריקייטן צו קענען טון די זאך, "כי פשאישי ישראל צריך לעשות דבר הצריך לו ליהדותו", ווייל ווען עס קומט אויס צו טון עבודות השם, "בפרט כשצריך לו לעשות דבר גדול הצריך ליהדותו", ווער רעדט נאך ווען

עס קומט אויס צו טון א גרויסע זאך פאר עבודות השם, "שְׁפֹל יְהִדּוּתוֹ תְּלוּי בְּזֶה", וואס די גאנצע אידישקייט איז אַנגעהאַנגען אין דעם, "כְּגוֹן לְנִסְעַ לְצַדִּיק אֲמַתִּי", צום ביישפּיל פֿאַרן צום צדיק אַמֶת, "אַזִּי מְזַמְּיֵן לוֹ מְנִיעָה", בְּרַעֲנָגְט מֵעַן פּוֹן הַיָּמָל אַ שְׁטֵעַר זָאל אַיִם צוּרִיק הַאַלְטֵן פּוֹן קַעֲנַעֵן גַּיִן צוּם צַדִּיק, "וְזֹאת הַמְּנִיעָה הִיא בְּשִׁבְלֵי הַחֶשֶׁק", דָּאס אַיז מִיט אַיִן פּוֹנוּהַ, דָּאס אַיז נָאָר אַז דָּער מַעֲנִטֵשׁ זָאל בַּאקוֹמַעֵן אַ שְׁטאַרְקַע חֶשֶׁק, "כְּפִי שְׁעַל יָדַי זֶה יִהְיֶה לוֹ חֶשֶׁק יוֹתֵר לַעֲשׂוֹת אוֹתוֹ הַדְּבָר", אַזוֹי בַּאקוֹמַט עַר נָאָךְ מֵעַר גְּלוֹסְטַענִישׁ, "כִּי עַל יְדֵי הַמְּנִיעָה שְׂמוֹנְעִין אֶת הָאָדָם מִן הַדְּבָר, עַל יְדֵי זֶה נַעֲשֶׂה הַתְּגַבְּרוֹת הַחֶשֶׁק מְאֹד", ווייל דורך מְנִיעוֹת וויל מֵעַן נָאָךְ שְׁטַעַרְקַעֵר און נָאָךְ שְׁטַעַרְקַעֵר.

גלייבט מיר, אַלע גַּיִעֵן מִיר אַרִיבַער שְׂוועַרַע בִּיטַעַרַע מְנִיעוֹת צו קוֹמַעֵן צוּם רַבִּי'ן אויף ראש השנה, אָבַעַר עַס לוֹיִנט, עַס אַיז אַלעס כְּדַאי צו קַעֲנַעֵן זוֹכָה זַיִן צו בַּאקוֹמַעֵן אונזער תיקון פון הייליגן רבִּי'ן. גַעבֵט נָאָר אַכְטוֹנֵג אויף עֲנֻקַעַר שְׁלוֹם בֵּית, גַעבֵט אַכְטוֹנֵג ווי אַזוֹי עֲנֻק רַעֲדֵן אִין שְׂטוֹב אַ גַאנְץ יָאָר. דָּער מְצִיאוֹת אַיז, אַז מֵעַן רַעֲדֵט שְׂיִין, מֵעַן רַעֲדֵט ווייף, מֵעַן רַעֲדֵט מִיט הַכְּנַעָה און דֶרף אַרְץ - וועט די ווייב לָאָזן פֿאַרן צוּם רַבִּי'ן, זי וועט אויף אַיִנפֿאַקֵן גוֹטַע גַעבֵעַקַס און שִׁיקֵן מִיטֵן גַאנְצֵן הַאַרְץ.

טייערע ליבֵע בְּרִידַער, אַיף בַּעַנְק זיך שוין גָאָר שְׂטאַרְק, אַיף הָאַף אַיִף צו זַען אִין אומאן. אַיף הָאַף צוּם אַיִבַעַרשְׂטֵן אִיר ווערֵט שְׁטַעַרְקַעֵר צוגַעקְנִיפֵט צוּם רַבִּי'ן, דורך לַעַרְנַעֵן די הייליגַע סְפָרִים און טון די עֲצוֹת; בַּעִיקַר דוּרף תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָּוֹת, זיך אַוועַק רִיִסֵן אַפֿאַר מִינוֹט אַ טָאָג אִין אַ לֵיִדִּיגַע שְׂטִילַע פֿלאַץ און רַעֲדֵן צוּם אַיִבַעַרשְׂטֵן אויף די אַיִיגַענַע שְׂפֿראַף, זיך בַּעַטֵן: "הייליגער באַשַׁעפֿער האַב אויף מִיר רַחֲמֵנוֹת, הַעֲלֵף מִיר, אַיף וויל זַיִן אַ אִיד, אַיף וויל לַעַרְנַעֵן און דַאווענַעֵן, הייליגער באַשַׁעפֿער, וואס וועט זַיִן מִיט מִיר? אַיף ווער נָאָר ווייטַער פּוֹן דִיר, אַיף וויל דָּאָךְ אַזוֹי שְׂטאַרְק זַיִן אַן עַרְלִיכַער אִיד, זַי מִיף מְקַרַב צו דִיר", אַז מֵעַן פֿאַלְגֵט די עֲצָה פּוֹן תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָּוֹת - ווערֵט מֵעַן אויסַגע־לֵיִטַעַרַט, מֵעַן ווערֵט נַעֲנֻטַער און נַעֲנֻטַער צוּם אַיִבַעַרשְׂטֵן.

מיטן אייבערשטן'ס הילף פאר איך אהיים פון שטעטל דעם קומענדיגן זונטאג. אין ישיבה אין שטאט קען איך מיטהאלטן וואס טוט זיך ביי ענק אין שול און אין תלמוד תורה, אויך קען איך רעדן צו ענק דורכן אונטערקאם.

א גוט שבת.

א כתיבה וחתמה טובה, א גוט געבענטשט יאר.

...

וויכטיגע פֿרטים בנוגע די נסיעה קיין אומאן אויף ראש השנה

בעזרת ה' יתברך - יום א' פֿרשת כּי תבא לאומאן, י' אלול, שְׁנַת תּשפ"ג לפ"ק
לְכָבוֹד ... נְרוּ יְאִיר

מיר גרייטן זיך שוין אויף די נסיעה צום הייליגן רבי'ן קיין אומאן, איך וויל זיר שרייבן עטליכע וויכטיגע פֿרטים בנוגע די נסיעה:

ערשטנס, זאלסטו בעטן דעם אייבערשטן אלעס זאל זיין אויפן ריכטיגן וועג, מיר זאלן אַנקומען בְּשָׁלוֹם מיט די פֿעקלעך, עס זאל נישט זיין קיין שטרױכֿלונגען אויף די וועג. מען דארף אסאך תפלה אלעס זאל גיין ווי עס דארף צו זיין, אן תפלה איז מען אין א גרויסע סכנה; מען קען זיך גרייטן, אלעס, אָבער אויב מען מאכט נישט קיין תפלה - קען די גאנצע זאך זיין איין גרויסע דורכפאל; נאר תפלה, נאכאמאל תפלה און א דריטע מאל תפלה. הייב אויף דינע אויגן צום אייבערשטן: "הייליגער באשעפער העלף מיר איך זאל זוכה זיין אַנצוקומען בְּשָׁלוֹם אין אומאן, קומען צום הייליגן רבינ'ס ציון און זיך דארט קענען אויסגיסן מיין הארץ, איך זאל קענען תשובה טון". צווייטנס זאלסטו זיין זייער פֿרייליך; ווער עס פֿארט קיין אומאן אויף ראש השנה - דארף זיך זייער פֿרייען. אזוי ווי דער רבי האט געזאגט (חיי מוֹתָבֿר'ן, סימן תג): "מי שזוכה להיות על ראש השנה ראוי לו לשמח מאד מאד", דער רבי האט געזאגט, ווער עס קומט צו אים אויף ראש השנה - דארף זיין פֿרייליך א גאנץ יאר.

דריטנס, עס זאל דיך נישט אנגיין די זאכן ארום און ארום, דער עיקר
 קום קיין אומאן; וואו דאנווענען און וואו איינצושטיין - דאס איז נישט דער
 עיקר, דער עיקר זאלסט קומען קיין אומאן, זיין ראש השנה אין אומאן.
 דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן העלחה אין אלע ענינים.
 א פתיכה וחתמה טובה, א גוט געבענטשט יאר.

...

חתונה מאכן אן חובות

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת כי תבא לאומאן, י' אלול, שנת תשפ"ג לפ"ת
 קטן
 מרת ... תחז'

מארגן וועט זיין א חתונה אין ישיבה, אויף מיטןואו; איך וויל בעטן
 אלע וואס קענען ארויסהעלפן מיט מאכן עסן וכדומה - זאלן זיך מעלדן צו
 מרת ... תחז'; עס איז א גרויסע זאך אנטייל צו נעמען אין די גרויסע מצוה.
 נאר מיט די הילף פון אנשי שלומינו וועלן מיר קענען ווייטער אנגיין
 מיט חתונות אין ישיבה, מיר האלטן שוין קרוב צו פופציג חתונות; שטעלט
 אייך פאר, פופציג חתונות איז הונדערט מחותנים; הונדערט משפחות האבן
 שוין חתונה געמאכט בחנם, און נאר מיט די הילף פון אנשי שלומינו; איינער
 מאכט א קעיק, א צווייטער א סאלאט, א דריטער אביסל פלייש און קוגל און
 מען קען חתונה מאכן אן חובות.

איך דאנק אייך אלע פארן מיר העלפן טון און אויספירן מוהרא"ש'ס
 ווילן.

א פתיכה וחתמה טובה, א גוט געבענטשט יאר.

...

מען נעמט דיך נישט אן אלס מלמד, ווייל דו ביסט א ברסלב'ער

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת כי תבא לאומאן, י' אלול, שנת תשפ"ג לפ"ק
לקבוד ... גרו זאיר, לינדען

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

עס זאל דיר נישט באנק טון אז מען האט דיך אפגעזאגט פון זיין א
מלמד, זיי האבן אויפגענומען א נייעם מנהל וואס האט נישט ליב ברסלב'ער
חסידים. ער האט מיך אויך ארויסגעווארפן פון מיין מלמדות צוליב ברסלב,
דאנק דעם אייבערשטן אז מען נעמט דיך נישט אן אלס מלמד צוליב דעם
אז דו ביסט א ברסלב'ער.

א איד איז אמאל געקומען צום הייליגן חפץ חיים זכותו יגן עלינו און
זייער געוויינט: "רבי, מיין קו - מיין פרנסה געבער - איז מיר געשטארבן";
דער איד האט פארמאגט א קו וועלכע ער פלעגט מעלקן און פארקויפן די
מילך, פון דעם האט ער געהאט פרנסה. איין צופרי קומט ער אריין אין
שטאל און טרעפט זיין קו טויט און ער איז זייער באזארגט וואס גייט זיין
ווייטער; דער חפץ חיים האט אים געוואלט בארואיגן, אבער דער איד וויינט
און שרייט אז ער גייט שוין שטארבן פאר הונגער ווייל ער האט מער נישט
קיין פרנסה, זאגט אים דער חפץ חיים זכרונו לברכה: "דיין פרנסה געבער
איז דער אייבערשטער, און ער וועט דיר ווייטער געבן פרנסה; חס ושלום
צו טראכטן אז דיין פרנסה איז געקומען פון א קו, נאר די וועג ווי אזוי דו
האסט געהאט פרנסה איז געווען דורך די קו און יעצט וועט קומען דיין
פרנסה דורך אן אנדערע וועג".

האב נישט מורא, וועסט האבן פרנסה, רעד זיך נישט איין פאר איין
מינוט אז דיין פרנסה קומט פון זיין א מלמד ביי זיי, בפרט יעצט ווען דער
מנהל דארף אליינס רחמי שמים; פארלאז זיך אויפן אייבערשטן.
דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.
א פתיכה וחתומה טובה, א גוט געבענטשט יאר.

...

אפשווייגן אויף א בזיון, זויבערט אויס דעם מענטש

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת כי תבא לאומאן, י"ג אלול, שנת תשפ"ג לפ"ק
לקבוד ... גרו יאיר

איך בין אזוי פרייליך אז מיר פארן שוין קיין אומאן, מיר פארן
אינאיינעם אלע משפחות מיט אלע קינדער צום רבי'ן אויף ראש השנה; עס
איז שווער פאר יעדן איינעם, דאך צעברעכט מען אלע שוועריקייטן.
געדענק, די סוד כונת אלול איז "ישמע בזיונו, דם וישתק", שווייג אפ
אויף דינע בזיונות; נישטא נאך א זאך וואס זאל אויסזויבערן דעם מענטש
- ווי אפשווייגן אויף א בזיון. געלויבט דעם אייבערשטן איך האב יעדן טאג
לכל הפחות איין בזיון, אויב נישט מער, און אז מען איז זוכה מען שווייגט
אפ, מען ענטפערט נישט, מען גייט ווייטער אן מיט עבודות השם - איז מען
זוכה צו תשובה, צו בחינת אקיה, צו בחינת כבוד אלוקי, צו כ', כתר (עין
לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן ו).

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.
א כתיבה וחתומה טובה, א גוט געבענטשט יאר.

...

איך פרגע נישט קיין קשיות, דערפאר האב איך אריכות ימים

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת כי תבא לאומאן, י"ג אלול, שנת תשפ"ג לפ"ק
לקבוד ... גרו יאיר

אט אט פארט מען שוין צום רבי'ן קיין אומאן, דארט וועלן מיר קענען
אראפלייגן די שווערע פעקלעך.

בזה העולם פרובירט מען אויס יעדן איינעם, יעדער איינער גייט
אריבער שווערע ביטערע נסיונות, און אז מען דערהאלט זיך, מען האט
נישט קיין קשיות און קיין תרעומות אויפן אייבערשטן - דאס איז די
שיינקייט.

טייערער ברודער, דראפע זיך און דערהאלט זיך, האב נישט קיין קשיות

אויפן אייבערשטן; וואס ווייסטו וואס דו דארפסט מתקן זיין פון דעם גלגול
און פון פריערדיגע...

דער הייליגער צדיק רבי מרדכי'לע מנעשכיז זכותו יגן עלינו פלעגט
זאגן: "איך פרגענישט קיין קשיות, דערפאר האב איך אריכות ימים; ווייל
דער וואס האט קשיות און וויל פארשטיין דרבי המקום ברוך הוא - רופט
מען ארויף אויבן, דארט איז אלעס קלאר".

דראפע זיך און דערהאלט זיך.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.
א כתיבה וחתמה טובה, א גוט געבענטשט יאר.

גיין רעדן אין שולעס וואס איז אלול און וואס איז תשובה

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת כי תבא לאומאן, י"ג אלול, שנת תשפ"ג לפ"ק
מרת ... תחי'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

אנדא זאלט איר גיין רעדן אין שולעס וואס איז אלול און וואס איז
תשובה; עס איז נישטא קיין גרעסערע זכות פון רעדן פאר מיידלעך אין
סקולס, זיי ווייזן די ליבשאפט וואס דער אייבערשטער האט צו אונז אידישע
קינדער און ווי גוט איז צו גיין אין די וועגן פון די תורה.

מען שרעקט צופיל אן די קינדער, בפרט אלול ווארפט מען א פחד, און
קליינע מחות קענען עס אננעמען נישט ריכטיג, און עס קען זיין אמאל אז
מען ווערט שטארק דערשראקן און מיואש; מען דארף רעדן פון די רחמנות
וואס דער אייבערשטער האט צו אונז, ווי שטארק ליב דער אייבערשטער
האט אונז און ווי חשוב עס איז אפילו נאר א גוטע ווילן.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.
א כתיבה וחתמה טובה, א גוט געבענטשט יאר.

זיין א מלמד איז היינט די גרעסטע מצוה וואס איז דא

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת כי תבא לאומאן, י"ג אלול, שנת תשפ"ג לפ"ק לכבוד מיין טייערער ליבער ... גרוי זאיר, מלמד בתלמוד תורה היכל הקודש שטארק זיך מיט זיין הייליגע ארבעט; זיין א מלמד איז פון די הייליגסטע זאכן אין די וועלט. די גאנצע וועלט שטייט אויף די תורה פון תינוקות של בית רבן, און ווער שטייט אונטער זייער תורה? די מלמדים; קומט אויס אז די וועלט שטייט אויף מלמדים.

איך ווייס אז עס איז ביטער שווער צו זיין א מלמד, איך בין א מלמד שוין איבער צוואנציג יאר, איך בין יארן צוריק געווען א מלמד פאר קינדער פון דרייצן יאר, און די לעצטע פופצן יאר בין איך א מלמד פאר קינדער פון דרייצן ביז צוואנציג יאר, און ווי איך ווייס וואס א מלמד איז, ווי שווער עס איז, וויפיל ארבעט מען לייגט אריין טאג ביי טאג, אבער וואס זאל איך דיר זאגן, ארבעטן שווער - איז ביי יעדן איינעם, האסט נישט קיין השגה וואס טוט זיך יעצט אין די וועלט, מענטשן ארבעטן ביטער שווער, ביז מען גייט ממש אראפ פון זין. מען ארבעט ארום דעם טאג פון צופרי ביז ביינאכט, און אזוי יעדן טאג, מען פאלט פון די כחות און מען דעקט זיך נישט, מענטשן ווערן ממש משוגע. איך באקום יעדן טאג בריוו פון אינגעלייט ווי זיי שרייבן אז אט אט צערייסן זיך די נערווען, זיי שרייען: "ראטעוועט!" "געוואלד!" דאס זאל זיין פאר דיר א שטיקל טרייסט אז זיין ארבעט איז כאטשיג הייליגע ארבעט, די שווערע ביטערע שעות - איז זיינע, די שווערע ביטערע מי און הארעוואניע - דאס לייגט מען אנוועק פאר דיר אויף די וועלט און אויף יענע וועלט. זיין א מלמד, אויפבויען אידישע קינדער צו זיין ערליכע אידן - איז היינט די גרעסטע מצוה וואס איז דא; הלואי זאלן אלע אנשי שלומינו עוסק זיין אין די הייליגע זאך, לערנען מיט אידישע קינדער, האבן א חלק אין מחנה זיין קינדער לתורה וליראת שמים.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.
א כתיבה וחתמה טובה, א גוט געבענטשט יאר.

די קליפות ווילן נישט נאך א נשמה זאל מקורב ווערן צום צדיק

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פֿרשט כי תבא לאומאן, י"ד אלול, שנת תשפ"ג לפ"ק
לקבוד ... גרו זאיר

מען פֿאטשט און מען טאנצט שוין "אומאן אומאן ראש השנה", מען פֿרייט זיך, אט אט פֿארט מען שוין צום רבי'ן קיין אומאן; דארט וועלן מיר קענען אראפלייגן די שווערע פֿעקלעך, מיר וועלן זוכה זיין צו אלע תיקונים. אנטלויף פון אלע ליצנות און לשון הרע וואס מען רעדט אויף צדיקים. וויסן זאלסטו, דאס איז איינע פון די שווערע ביטערע מניעות וואס מען גייט אריבער ביים מקורב ווערן צום צדיק, די קליפות ווילן נישט נאך א נשמה זאל מקורב ווערן צום צדיק; בעט איך דיר, שטאפ צו די אויערן און אנטלויף פון ליצנות און לשון הרע, ווייל עס איז זייער ביטער אז מען הערט ליצנות און לשון הרע אויף צדיקים. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (שבת קיט:): "המבזה תלמיד חכם, אין לו רפואה למכתו", ווער עס פארשעמט צדיקים - איז נישטא קיין היילונג פאר זיין קרענק; ווייל די הייליגע חכמים זאגן (בבא בתרא קטז:): "כל שיש לו חולה בתוך ביתו ילך אצל חכם", ווער עס האט א קרענק זאל גיין צום צדיק, "ויבקש עליו רחמים", און ער וועט בעטן ביים אייבערשטן פאר א רפואה; אבער אז מען מאכט חזק פון צדיקים, מען רעדט אויף צדיקים און אויף אז מען הערט ליצנות אויף צדיקים - בלייבט מען מיט אלע קרענק, מען ווערט פארנווארפן.

גיי אין א ווינקל און וויין צום אייבערשטן, טו וואס דער שני למלכות האט געטון ווען מען האט חזק געמאכט פון אים; אלע האבן אים מדה געווען, אלע האבן געלאכט און געזאגט: "מען האט דיר א נארישקייט איינגערעדט" (ספורי מעשיות, מעשה א), ער איז געגאנגען אין א זייט און זייער געוויינט; טו דאס, אז מען רעדט צו דיר קעגן צדיקים, מען שפּעט פון הייליגן רבי'ן און פון זיינע תלמידים - זאלסטו זיך אויסגיטן דאס הארץ צום באשעפער, זאג: "הייליגער באשעפער איך בין אזוי צעמישט, איך בין אזא רחמנות; פון איין זייט בין איך אזוי ווייט פון דיר, איך האב שוין אזויפיל עבירות געטון, אזויפיל פוגם געווען און יעצט ווען איך האב שוין געטראפן

דעם צדיק וואס קען מיך היילן הער איך אזעלכע ליצנות און לשון הרע אז איך הויב אן טראכטן פון אפלאזן דעם רביין, רבוננו של עולם ראה מסופן פמוני, טורף בלב ימים, קוק ווי א גרויסע רחמנות איך בין, איך זינק אין שטורעמישע וואסערן, ראטעווע מיך."

היינט נאכט וועט זיין א שיעור. ליבער ברודער וועק זיך אויף, געדענק די יארן וואס דו האסט געברענגט צום אייבערשטן, האסט געברענגט צו הערן נאך א ווארט פון רביין, האסט זיך מוסר נפש געווען צו קומען, יעצט ביסטו איינגעזינקען אין א שלאף; וועק זיך אויף, מה לך נרדם, קום קרא אן אלקיך.

דעם שבת וועל איך זיין אין וויליאמסבורג.
דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.
א פתיחה וחתומה טובה, א גוט געבענטשט יאר.

...

אז דו פארסט אויף אומאן, ביסטו נישט קיין רוך

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת כי תבא לאומאן, י"ד אלול, שנת תשפ"ג לפ"ק
לכבוד ... גרו יאיר

ברודער, וואס פארלירסטו זיך, ווער נישט אויס, ווער נישט צעפאלן;
דו גיי ווייטער די וועג וואס מיר האבן געלעגנט ביי מוהרא"ש, רעד שיין צו
זיין ווייב און לאז נישט מען זאל דיך מאכן פאר א רוך; עס זענען דא
שלעכטע מענטשן וואס האבן א וועג צו רודפן א צווייטן ביז צום טויט און
נאך מאכן יענעם שפירן ווי יענער איז גאר דער רוך.

אז דו פארסט אויף אומאן - ביסטו נישט קיין רוך, און אז יענער זאגט:
"איך קען נישט מער, איך גיי שטארבן" - האט דאס נישט מיט דיר, דאס איז
יענעמ'ס מידות וואס יענער דארף אויסארבעטן.

איך וועל נאך רעדן מיט דיר באריכות הדברים פנים בפנים.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

א כתיבה וחתומה טובה, א גוט געבענטשט יאר.

...

געב נישט אויף, גלייב ווייטער אינעם אייבערשטן און אין

תפלה

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת כי תבא לאומאן, י"ד אלול, שנת תשפ"ג לפרט

קטן

מיין טייערער ... גרוי יאיר

מיר פארן יעצט קיין אומאן צום הייליגן רבי'ן, ביים ציון אין אומאן
גענסטו פועל'ן דיין שידוך; זאלסט זיך עקשנ'ען ביים ציון, זאלסט וויינען
צום אייבערשטן, דערצייל אים ווי ביטער שווער עס איז צו זיין א בחור, ווי
דו האלסט אין איין פאלן, ווי דער יצר הרע פלאקערט און עס איז ממש נישט
מעגליך צו זיין הייליג - וועסטו פועל'ן דיין שידוך.

איך וויל דיר אבער זייער בעטן, געב נישט אויף, גלייב ווייטער אינעם
אייבערשטן און גלייב ווייטער אין תפלה; לאז נישט דער שטן דיך
אנועקנעמען פון די אמונה און דיך אפקילן פון תפלה.

זיי נישט מותר אויף קיין איין טאג אן ח"י פּרקים משניות.

דיין ראש ישיבה.

...

גארנישט מאכן אויפן חשבון פון די ווייב און חינוך היילדיג

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת כי תבא לאומאן, י"ד אלול, שנת תשפ"ג לפרט

קטן

טייערער ... גרוי יאיר

העלף דיין ווייב, העלף אין שטוב; גלייב מיר, דאס איז עבודת השם,
דאס איז די זעלבע חסד ווי העלפן אנדערע און אפילו א גרעסערע חסד.

האב רחמנות אויף דיין ווייב, זי איז אויסגעמוטשעט פון די קינדער, זי

דארף דיין הילף. שלמה המלך זאגט (משלי יב, ט): "יודע צדיק נפש בהמתו", דער ערליכער איד ווייסט וואס זיין משפחה דארף, ער העלפט זיי אלע, אפילו אויף די בהמות האט ער רחמנות, "ורחמי רשעים אכזרי", און די רחמנות פון רשעים איז אכזריות'דיג, ווייל זיי האבן רחמנות דארט ווי מען דארף נישט רחמנות האבן און אין שטוב אויף די ווייב און קינדער - איז מען אן אכזר, השם ישמרנו.

ליבער ברודער, לאז אלעס אפ, מאך גארנישט אויפן חשבון פון די ווייב און אויף די חשבון פון חינוך הילדים, איך האב דיר נאך אסאך צו שרייבן, אבער איך דארף גיין צו די בחורים.
זאג דעם יום תהלים יעדן טאג.

...

זיי זיך מקבל אז דו וועסט נישט אפזאגן קיין שום שידוך

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת כי תבא לאומאן, י"ד אלול, שנת תשפ"ג לפרט קטן

טייערער ליבער ... גרו זאיר, תלמיד ישיבת תפארת התורה

דראפע זיך, איך בעט דיר זייער - דערהאלט זיך; איך ווייס עס איז דיר ביטער שווער, דו ווארטסט שוין אזוי לאנג אויף דיין שידוך, עס איז דיר פינסטער, עס זעט אויס ווי דו וועסט שוין נישט טרעפן דיין שידוך, דאך בעט איך דיר ליבער ברודער, זיי זיך נישט מייאש, בלייב מיט אמונה, בלייב מיט אמונת חקמים, ובזכות האמונה וועסטו זען בקרוב דיין ישועה.

מיר פארן קיין אומאן, איך בעט דיר, קום צום רבי'ן מיט די זעלבע אמונה ווי די פריערדיגע יארן, לאז זיך נישט פונעם סמ"ך מ"ם וואס מאכט דיך טראכטן: 'וואס אומאן? ווען אומאן?' שוין צען יאר וואס דו פארסט יעדע ראש השנה און יעדע יאר מיינסטו אז יעצט גייסטו שוין א חתן ווערן, און נאכאלץ ביסטו עלגנד, אזוי אליין, 'מן הסתם די יאר וועט זיין די זעלבע'... צא טמא! פארטרייב די טריפה'נע מחשבות, גלייב באמונה

שְׁלִימָה אִז דְּעַר אֵיבְעַרְשְׁטֵער מאַכט נאַר גוטס פאַר דיר און דו וועסט יעצט שוין טרעפן דיין שידוך.

זיי זיך מקבל מיט אן ערנסטע קבלה אז דו וועסט נישט אפזאגן קיין שום שידוך, און אז עס איז נישט פאשערט - זאל מען עס אפזאגן פון די אנדערע צד.

איך האב דיך זייער ליב.

...

רבוננו של עולם, העלה מיר, פיר מיך אויפן אמת'ן וועג

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת כי תבא לאומאן, י"ד אלול, שנת תשפ"ג לפרט קטן

טייערער ... גרו יאיר

מיין הארץ שפירט אז דו האסט עפעס שלעכטס אויף מיר, מן הסתם האסטו מקבל געווען לשון הרע. עס איז א שאד זאלסט זיך אפקילן פון אזא חבורה וואס מען לערנט אמונה מיט יראת שמים, א שאד צו פארלירן אזויפיל גוטס, אזויפיל נצחיות.

על כל פנים, די עצה פון התבודדות - דאס לאז נישט אפ; גיי התבודדות און שריי: "רבוננו של עולם, העלה מיר, פיר מיך אויפן אמת'ן וועג, ווי קען איך וויסן אויב איך נאר זיך, העלה מיר איך זאל זיך נישט אפנארן, העלה מיר איך זאל נישט פארפירט ווערן, הוריניו ה' דרכך, אהלך באמתך".

ליבער ברודער, איך בין גארנישט בייז אויף דיר, אדרבה, איך בעט יעדן טאג פאר דיר און פאר דיין הצלחה, אויך בעט איך פאר מיר, איך זאל זיך נישט נארן, איך זאל זיך נישט פארפירן און זיך זאל קיינעם נישט פארפירן, איך ווארט אויף ישועת השם.

...

**אז דו וועסט זיין פרייליך שבת, וועסטו אלעס מתקן זיין פונעם
גאנצן יאר**

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת כי תבא לאומאן, ט"ו אלול, שנת
תשפ"ג לפרט קטן
לכבוד ... נרו יאיר

עס קומט שבת, שבת ווערט מען צוגעקלעבט נאך מער צום
אייבערשטן, שבת איז א צייט וואס מען ווערט זייער נאנט צום אייבערשטן,
דארפסטו זיך זייער פרייען און טון אלעס אויף דער וועלט צו זיין א גאנצן
שבת פרייליך.

עס איז נאך געבליבן צוויי שבתים די יאר, מיר קענען אין די צוויי
שבתים פאררעכטן אלע שבתים פון די יאר; אז דו וועסט זיין פרייליך שבת,
דו וועסט זיין בשלום - וועסטו אלעס מתקן זיין פונעם גאנצן יאר.
קויף א שיינע מתנה פאר דיין ווייב אז זי שיקט דיך צום רבי'ן.
דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.
א כתיבה וחתימה טובה, א גוט געבענטשט יאר.

...

**אין די אלול טעג דארף מען אריינברענגען שמחה אין די גאנצע
שטוב**

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת כי תבא לאומאן, ט"ו אלול, שנת
תשפ"ג לפרט קטן
לכבוד מיינע טייערע חברים, טייערע ליבע ברידער, תלמידי היכל הקודש בארץ
ישראל, ה' עליהם יחיו

מיר גרייטן זיך שוין צו די נסיעה קיין אומאן וואו אלע קומען צום
הייליגן רבי'ן אויף ראש השנה. יעדער איינער האט זיך זיינע מניעות און
מיט תפלה וועלן מיר אלע איבערקומען אונזערע מניעות; דאווענט צום
אייבערשטן מען זאל האבן כח זיך צו שטארקן אויף די מניעות.

מְנִיעוֹת אִיז אַ גּוֹטע זאָך. נַעֲכָטן בַּיִם לֵיל שִׁישִׁי שְׁעוֹר הָאָבֶן מִיר גַּעֲלֶעֳרַנט דִּי ווערֶטער פֿון הַיִּלְיָגֵן רַבִּי'ן (לְקוּיִט מוֹחֵר'ן חֶלֶק א, סִימָן טו) אַז מְנִיעוֹת אִיז נָאר לְהַגְדִּיל הַחֶשֶׁק, צו מַאֲכֵן דִּי חֶשֶׁק גֵּרַעסְטער און שְׁטַעַרְקער; דַּעֲרִיבְעֵר פֿלֶעגן אונזֶערע לֵייט דַאווענען מֶען זַאל אַיבֶּערִקוּמֶען דִּי מְנִיעוֹת, מֶען הָאט נִישֶׁט גַּעֲדַאווענט מֶען זַאל בְּכָלֵל נִישֶׁט הָאָבֶן קֵיין מְנִיעוֹת, ווייל בְּעֶצֶם דִּי מְנִיעָה אִיז אַ גּוֹטע זאָך, עַס מַאֲכֵט אַזוֹי בְּעַנְקֶען, הָאָפֶן און וועלן, מֶען דַאַרף נָאר הָאָבֶן כַּח דָּאס צו קענען בֵּייקוּמֶען.

טֵייעֶרע בְּרִידֶער, טֵייעֶרע חֲבֵרִים, אֵיין זאָך בַּעַט אִיךְ עָנֹק, זֵייט נִישֶׁט פֿאַרנומען מִיט אַ צווייטִגִּיס עֲבוֹדַת הַשֵּׁם, יַעֲדֵר זַאל דִּינען דַעם אַיבֶּערִשְׁטן לױט זײַן דְּרָגָא און נִישֶׁט זַאַרְגֵן פֿאַר אַ צווייטִגִּיס רוֹחַנִיּוֹת, (אִיךְ מֵיין נִישֶׁט דִּי גַבֵּאִים וואס דַאַרפֿן זַאַרְגֵן אַז דִּי שׁוּל זַאל זײַך פִּירן מִיט דְּרָף אַרְצֵן). אַז מֶען זַעט שְׁלַעכְטִס בֵּיי אַנְדֶּערע אִיז דָּאס דִּי אַיִגֶענע חֶסְרוֹן, אַזוֹי ווי רַבִּי נֶתָן הָאט גַּעזאַגט פֿאַר זײַן תְּלֻמִּיד רַבִּי נַחֲמָן טוֹלְטִישִׁנֶער זְכוּרָנוּ לְבִרְכָּה: "ווען אִיךְ זַע שְׁלַעכְטִס בֵּיי אַנְדֶּערע; אַדֶּער הָאב אִיךְ זײַך נַאכְנִישֶׁט מִתְבוֹדֵד גַּעווען, אַדֶּער הָאב אִיךְ זײַך נִישֶׁט גַּענוג מִתְבוֹדֵד גַּעווען, וואלט אִיךְ זײַך מִתְבוֹדֵד גַּעווען - וואלט אִיךְ נִישֶׁט גַּעזען קֵיין שְׁלַעכְטִס בֵּיי יַעֲנֶעם".

מוֹהֲרָא"ש זַאגט, עַס פֿלֶעגט זײַן בֵּיי אַנְשֵׁי שְׁלוּמִינוּ וואס פֿלֶעגן עֲנֻטְפֶּעֶרן פֿאַר דִּי וואס קוּמֶען מִיט מוֹסֵר: "אִיךְ בַּעַט אֵיךְ, לַאזְט מִיר אַרְבַּעֶטן אויף מֵיין עֲבוֹדַת הַשֵּׁם, עַס אִיז מֵיין מַצְוָה, בִּיטֶע זַאַרְגֵט נִישֶׁט פֿאַר מִיר"; אַז אַלֶּע פֿון אֵיךְ וועלן אַפֿלאַזן יַעֲנֶעמ'ס עֲבוֹדַת הַשֵּׁם, מֶען וועט נִישֶׁט זַאַרְגֵן פֿאַר יַעֲנֶעמ'ס עֲרֻלִיכְקֵייט - וועט דַּער סִמ"ך מ"ם אונז נִישֶׁט קענען צַעטִיילן, מִיר וועלן בְּלֵיבֵן צוגעקניפֿט צום רַבִּי'ן.

אויף זַאָלט אִיר אַרײַנבֿרענגען שְׁמִחָה אִין שְׁטוּב, אִין דִּי ווייב און קִינדֶער, בְּפִרְט יַעֲצֵט אִין דִּי אַלוּל טַעג ווען מֶענטשן פֿאַרדִרֵיען דִּי יוֹצְרוֹת, מֶען הַעֲרֵט נִישֶׁט אויף אַנְשֶׁרֶעקן מִיט עוֹנְשִׁים און מִיט צְרוֹת, דַאַרף מֶען אַרײַנבֿרענגען שְׁמִחָה אִין זײַך און אִין דִּי גאַנצע שְׁטוּב, אַז מֶען זַאל נִישֶׁט ווערן אַנגעשטעקט מִיט עֲצָבוֹת און מְרָה שְׁחוּרָה.

דַּעם קוּמֶענְדִיגֵן וואף מַאנְטאַג נְצָבִים וַיִּלֶךְ, ח"י אַלוּל - גַּעפֿאַלט דִּי

געבורטס טאג פון הייליגן צדיק דער בעל שם טוב זכותו יגן עלינו, מוהרא"ש זאגט ב'שם ד'עם הייליגן בעל התנאי זכותו יגן עלינו, אז דאס קומט אונז ווייזן וואס דער הייליגער בעל שם טוב האט אויפגעטון, דער בעל שם טוב האט אריינגעברענגט א חיות אין אלול. איידער דער הייליגער בעל שם טוב זכותו יגן עלינו איז געקומען אויף די וועלט האט מען תשובה געטון פון פחד פון עונשים, מען האט תשובה געטון נישט ריכטיג, נאר פון ציטערן פון ביטערע פיין, און דער הייליגער צדיק דער בעל שם טוב זכותו יגן עלינו האט אריינגעברענגט ח"י אלול - א 'חיות' אין 'אלול', מען זאל תשובה טון פון ליבשאפט. דער דרך הבעל שם טוב זכותו יגן עלינו איז תשובה מאהבה, און דרך המוסר איז תשובה מירא; ח"י אלול - א חיות אין אלול.

איך בעט אייך זייער, מיר קומען קיין אומאן צום רבי'ן, מיר מוזן זיך רייניגן אונזער הארץ, ארויסנעמען אלע פינטלעך וואס מען האט אין הארץ אויף אנדערע. מוהרא"ש פלעגט וויינען ביי תקיעת שופר: "אויב געפינט זיך איינער אין שול וואס האט פיינט א צווייטן - זאל ער ארויסגיין פון שול"; עס איז געווען אזא התעוררות, מיר אלע האבן תשובה געטון מיט אונזער גאנצע הארץ.

איך בעט אייך מיינע ליבע ברידער, מיר קומען צום רבי'ן, לאמיר קומען מיט די שיחה וואס דער הייליגער רבי האט געזאגט (ת"י מוהר"ן, סימן רצב): "העולם ראוי שיתמהו עצמן על האהבה שבנינו", די וועלט וועט זיך וואונדערן אויף די גרויסע ליבשאפט וואס הערשט צווישן אייך; מוהרא"ש האט געשריבן אן א שיעור בריוו און געוויינט אז יעדן דיבור פון רבי'ן איז מקוים געווארן אבער דעם דיבור - נאכנישט; וויפיל האט מוהרא"ש געוויינט און געבעטן אז אין "היכל הקודש" זאל מען מקיים זיין דעם דיבור.

מען קען זיך נישט פארשטעלן וואס פאר א תיקונים מען איז זוכה ביים הייליגן רבינ'ס ציון, עס איז דא סודות צווישן אנשי שלומינו וואס מען קען נישט רעדן דערפון, סוד ה' ליראיו - וואס דער ציון טוט מיטן מענטש, אפילו איינער וואס איז געבוירן געווארן מיט א פגם וכו', הורתו שלא בקדושה, ער האט א פלעק וואס מען קען נישט אראפנעמען פון זיך, אבער ביים רבינ'ס

ציון קען מען דאס אויף פאררעכטן, (עס אז א סוד וואס מען קען נישט רעדן אפן דערפון); דארפן מיר זיך זייער פרייען אז מיר קומען צו אזא מקום קדוש.

איך בענק זיך אזוי צו ענק, איך וויל ענק אזוי טרעפן אין אומאן, איך ווארט שוין אויף די שמחה, אויף די ברכות פון שהחיינו; אלע יארן אין אומאן פלעגט זיין אזעלכע שמחות און רקודים פון אנשי שלומינו, מען האט אויסגעשריגן: "שהחיינו!" א טייל האבן געמאכט אפילו די ברכה פון מחיה המתים; ונזכה ונחיה ונראה.

איך בעט ענק טייערע חברים, כאפט אייך אריבער קיין יבנאל צום ציון פון מוהרא"ש און דאווענט דארט, זייט אייך דארט מתבודד. עס איז אזא הייליגע פלאץ, מיין הארץ בענקט אזוי אהין צו קומען, מען שפירט דארט אזא התעוררות לתשובה, און זייט מיר אויף מזפיר לטובה, יואל בן רייצא רעכל.

א גוט שבת.

א כתיבה וחתומה טובה, א גוט געבענטשט יאר.

...

וואס טוט מען ביים אנקומען צום הייליגן רבינ'ס ציון אין

אומאן?

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת נצבים וילך, י"ז אלול, שנת תשפ"ג לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר

בנוגע אומאן וכו'; די ערשטע זאך ווען דו קומסט אריין צו די הייליגע פלאץ, קודש הקדשים, ביים ציון - זאלסטו צוגיין צום ציון און געבן א קיש, זאלסט געבן א פרוטה לצדקה, זאגן "הרינו מקשר עצמי" און אנהויבן זאגן די צען קאפיטלעך תהלים, די תיקון הכללי - שטייט, ווארט ביי ווארט.

ווען דו ענדיגסט די תיקון הכללי זאלסטו זאגן די תפלה פון רבי נתן, שטייטליך ווארט ביי ווארט. זאלסט מאכן השתחוות און זיך מתוודה זיין

ווען דו ענדיגסט מיט די וודוי און מיט די בקשות - זאלסטו אנהויבן ספר תהלים, און אז דו וועסט קענען ענדיגן גאנץ תהלים - איז דאס זייער א גרויסע זאך, און אז נישט - זאלסטו נישט ווערן מבולבל.

אויב דו קענסט - זיי מיך מזכיר ביים ציון, די טובות וואס דו האסט באקומען פון מיר.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.
א כתיבה וחתומה טובה, א גוט געבענטשט יאר.

...

בענקען, גלוסטן, און האפן, אנצוקומען צום הייליגן רבי'ן אין

אומאן

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת נצבים וילך, י"ח אלול, שנת תשפ"ג לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

חסדי השם מיר פארן שוין אט אט צום הייליגן רבי'ן קיין אומאן אויף ראש השנה; וויסן זאלסטו, כדי אנצוקומען צום רבינ'ס ציון - איז דער עיקר דאס בענקען און גלוסטן, בענקען און האפן - נאר אזוי קומט מען אן, און נאר אזוי איז מען זוכה צו מקבל זיין די תיקונים.

געוואוינ זיך צו צו זאגן יעדן טאג נאך שחרית די תיקון הפללי, און אז דו קענסט גיין אין א ליידיגע פלאץ זיך גוט אויסקרעכצן, זיך גוט אויסשרייען, א פלאץ וואו קיינער וועט נישט הערן דייע קולות - שריי זיבעציג מאל, ע' קליין: "רבנו של עולם העלף מיר, רבנו של עולם האב אויף מיר רחמנות, רבנו של עולם נעם מיך ארויס פון שאול תחתית, רבנו של עולם זיי מיר מוחל אויף מיינע חטאים, עוונות ופשעים, איך טו תשובה מיט אן אמת"; אזוי זאלסטו שרייען זיבעציג מאל בקולי קולות - וועסטו זוכה זיין צו ווערן א גייער מענטש.

נאכדעם דורכן טאג זאלסטו נאר זיין פרייליך, טון וואס דו האסט צו טון, דאווענען און לערנען.

דְּעַר אֵיבְעַרְשִׁטְעַר זָאל הֶעֱלָפֵן זָאלֶסט הָאבֵן הַצִּלְחָה אִין אַלֶע עֲנִינִים.
אַ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה, אַ גוּט גַעבְּעַנְטְשֵׁט יָאָר.

...

קוּם קִיין אוּמאַן, פּוּן וועם האַסטוּ מוּרָא?

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ב' פְּרֻשַׁת נְצָבִים וַיִּלֶךְ, י"ח אֱלוּל, שְׁנַת תִּשְׁפֵ"ג לְפָרֵט קָטָן
לְכּוּד ... נְרוּ יָאִיר

מִיר קוּמֵען שׁוִין נְעַנְטְעַר צוּם גְּרוִיסֵן יוֹם הַדִּין, רֵאשׁ הַשָּׁנָה; בֵּי אַחִינוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מַעֲדוֹת הַמְזַרְח זָאגְט מֵעַן שׁוִין אַ גַּאנְצַע חוּדָשׁ סְלִיחוֹת, בֵּי אוּנְז
הוִיבְט מֵעַן אָן קוּמֵעַנְדִיגַע וואָ מוּצָאֵי שְׁבַת. יַעֲצֹט זָאגֵן מִיר אַ קְלִינְעַם
סְלִיחוֹת, לְדוּד ה' אוּרֵי וַיִּשְׁעֵי.

אִיף הָאָף דוּ וועסט צַעבְּרַעכֵן דִּינְעַ מְנִיעוֹת אוּן קוּמֵען צוּם רְבִי'ן אוּיף
רֵאשׁ הַשָּׁנָה. מַאָף זִיף אַ חֶשְׁבוֹן, דִּי אַלֶע מְעַנְטְשֵׁן פּוּן וועם דוּ הָאָסט מוּרָא,
קִינְעַר פּוּן זִי קַענְען דִּיר נִישֵׁט הֶעֱלָפֵן אוּן אוּיף נִישֵׁט שְׁלַעכְטֵס טוּן, אִיז
וואַס הָאָסטוּ צוּ קוּקֵן אוּיף בְּעַרְל, שְׁמַעְרֵל, חֶצְקֵל, גְּרוּנֵם; טוּ וואַס אִיז גוּט
פֵּאַר דִּיין נְשָׁמָה, פֵּאַר דִּיין עֲתִיד, פֵּאַר דִּיין נְצַחִיוֹת; כַּאֲפֵ דִיין טְלִית אוּן
תְּפִלִּין אוּן קוּם צוּם רְבִי'ן זָאל דִיף מְתַקֵּן זִיין.

רְבִי נֵתָן הָאָט גַעזָאגְט: "דֵּאַנְקֵען גָּאָט אַז נָאָף רֵאשׁ הַשָּׁנָה אִיז יוֹם כִּפּוּר,
בְּעַט מֵעַן זִיף אֵיבְעַר אוּן מֵעַן אִיז זִיף מוּחַל אֵינְעַר דְּעַם צְווייטֵן".

בְּרוּדְעַר, גִּי הַתְּבוּדָּוֹת אוּן בֵּאַנְיֵי זִיף מִיטֵן סֶדֶר דְּרָף הַלִּימוּד (הַמְּבֹאָר
בְּשִׁיחוֹת הַר"ן. סִימָן עו), מַאָף זִיף אַ צִיל צוּ עֲנַדִּיגֵן כָּל הַתּוֹרָה כּוּלָּה, פֵּאַלְג דִּי עֲצוֹת
פּוּן רְבִי'ן, וועט דִּיר גוּט זִיין בְּזָה וּבְכַא. דְּעַר רְבִי הָאָט גַעזָאגְט (חֲזִי מוּחֵר"ז, סִימָן
שנ"ד): "אוּיף צְנוּיֵי כִּיתוֹת מְעַנְטְשֵׁן הָאָב אִיף גְּרוִיס רַחֲמָנוּת, אוּיף דִּי מְעַנְטְשֵׁן
וואַס זַענְען נִישֵׁט מְקוּרָב גַעוואָרן צוּ מִיר אוּן אוּיף דִּי מְעַנְטְשֵׁן וואַס הָאָבֵן
יָא גַעוויסְט פּוּן מִיר אָבְעַר הָאָבֵן מִיף נִישֵׁט גַעפֵּאַלְגְט, ווייל אִיף ווייס אַז עַס
וועט קוּמֵען אַ צִיט ווען מֵעַן וועט לִיגֵן מִיט דִּי פִּיס צוּם טִיר, דְּעַמְאַלְט וועט
דְּעַר מְעַנְטְשֵׁ גְרוִיס חֶרְטָה הָאָבֵן פֵּאַרְוואַס עַר אִיז נִישֵׁט מְקוּרָב גַעוואָרן צוּ

מיר און פארנוואס ער האט מיך נישט געפאלגט, ווייל אויב וואלט ער געווען מקורב צו מיר און מיך געפאלגט, וואלט נישט געווען קיין דרגא אויף דער וועלט וואס ער וואלט נישט צוגעקומען דערצו, אבער דעמאלט וועט שוין גארנישט נוצן, עס וועט שוין זיין צו שפעט".

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.
א כתיבה וחימה טובה, א גוט געבענטשט יאר.

...

וואס טוט מען ווען די ווייב לאזט נישט פארן קיין אומאן?

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת נצבים וילך, י"ט אלול, שנת תשפ"ג לפרט קטן
לקבד ... גרו יאיר

רייס נישט איין מיט זיין ווייב; אז זי סטראשעט מיט א גימל טית - זאלסטו זיך מיט איר נישט קריגן. רעד צו איר זיין, זאג איר ווייכערהייט: "מיין ליבער ווייב, וואס ווילסטו פון מיר? פארנוואס רודפ'סטו מיך, פארנוואס זענען דיר די שכלים מער ווערד ווי מיר? פארנוואס זענען די שוועגעריןס וואס לאכן און שפעטן - מער חשוב פאר דיר ווי מיר? איך וויל פאלגן דעם הייליגן רבי'ן וואס געבט מיר חיות און לעבן, איך וויל טון וואס איז גוט פאר מיר און פאר דיר"; רעד צו איר זיין און ווייך און חס ושלום איר וויי טון, חס ושלום רעדן צו איר שטעכעדיג.

מאך זיך פרייליך, מאך איר פרייליך און מאך די גאנצע שטוב פרייליך. דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן כד): "מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד", עס איז א גרויסע מצוה צו זיין שטענדיג פרייליך, "ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחרה בכל כחו", און אנוועק נעמען פון זיך די עצבות און מרה שחורה מיט אלע כחות. "וכל החולאת הבאין על האדם, כלם באין רק מקלקול השמחה", אלע מחלות און קרענק וואס קומען אויפן מענטש קומט נאר צוליב עצבות און מרה שחורה. און דער רבי זאגט ווייטער: "וגם חכמי הרופאים האריכו בזה, שכל החולאת על ידי מרה

שְׁחַרְהָ וְעִצְבוֹת, וְהִשְׁמָחָה הוּא רְפוּאָה גְדוּלָּה, אוֹיֵךְ דִּי דְאִקְטוּרִים זְעַנְעַן מוֹדָה אַז אֲלַע פְּרָאבְלֵעֲמַעַן און קְרַעַנְק קוּמַעַן פּוֹן נִישְׁט זײַן פֿרײַליך, און שְׁמָחָה אִיז אַ רְפוּאָה פֿאַר אֲלַע קְרַעַנְק; ווען אַ מַעֲנִטֶשׁ אִיז פֿרײַליך נַעֲמֵט עַר אַוועק פּוֹן זײַךְ אֲלַע צְרוֹת און יְסוּרִים.

דער אַייבֶּעֲרֶשְׁטֶער זַאל הַעֲלֵפֵן זַאלֶסֶט הָאָבֵן הַצְלָחָה אִין אֲלַע עֲנִינִים.
אַ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה, אַ גוֹט גַעבֶּעֲנִטֶשְׁט יָאָר.

...

אַ מַעֲמַד הַסִּיּוּמִים אִין אוּמָאן

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ג' פְּרִשְׁת נִצְבִּים וִילָךְ, י"ט אֱלוּל, שְׁנַת תשפ"ג לְפָרֵט קָטָן לְכָבוֹד ... גֵּרוּ יָאִיר

מִיר פֿאַרן מִיטֵן אַייבֶּעֲרֶשְׁטֶנ'ס הִילְף קוּמַעַנְדִיגַע וואָךְ צוּם רַבִּי'ן, יַעֲדֶער אַיינַער קוּמַט מִיט זײַנַע אוּצְרוֹת, מִיט זײַנַע סִיּוּמִים; אִיךְ הָאָף מִיר וועלן מַאֲכֵן אַ מַעֲמַד הַסִּיּוּמִים אִין אוּמָאן, אֲלַע וועלן קוּמַעַן מְסִיִּים זײַן וואָס מַעַן הָאָט גַעלֶעֲרַנְט בְּמִשְׁפָּךְ דִּי יָאָר אוֹיפֵן סֶדֶר דְּרָף הַלִּימוּד פּוֹן הַיִּלְיָגֵן רַבִּי'ן - לַעֲרַנְעַן שְׁנַעַל כְּסִדְרָן.

דער דְּרָף הַלִּימוּד פּוֹן הַיִּלְיָגֵן רַבִּי'ן (הַמְבוּאָר בְּשִׁיחוֹת הַר"ן, סִימָן עו) - אִיז פֿאַר יַעֲדֵן אַיינַעם, פּוּנַעם שְׁוואַכְסֵטֵן קאַפּ בִּיזֵן טִיפֶּסֶטֵן קאַפּ; דער וואָס פֿאַרשְׁטִיט לַעֲרַנְעַן - פֿאַר אִים זאַגט דער רַבִּי: "רַק יִרְאָה לְהִבִּין הַדְּבָר בְּפִשְׁטוֹת בְּמִקוּמוֹ. וְאִם לְפַעְמִים אִינוּ יָכוֹל לְהִבִּין דְּבָר אַחַד, אַל יַעֲמַד הַרְבֵּה שָׁם וְיִנִּיחַ אוֹתוֹ הַעֲנִין וְיִלְמַד יוֹתֵר לְהִלָּן", און פֿאַר דָּעם וואָס ווִיִּסֵט גַאַרנִישְׁט, נִיטאַמאַל דִּי פִּירוּשׁ הַמִּילוֹת - פֿאַר אִים זאַגט דער רַבִּי: "שְׂאִין צְרִיכִין בְּלִמוּד, רַק הָאָמִירָה לְבַד, לוֹמַר הַדְּבָרִים כְּסֶדֶר, וּמְמִילָא יְבִין"; דער רַבִּי וויל אַיִן זאַף: מַעַן זַאל נִישְׁט אוֹיפֶּהֶעֲרֵן לַעֲרַנְעַן, צוּלִיב דָּעם אַז מַעַן וויל בְּעֶסֶר לַעֲרַנְעַן.

אִיךְ וויל נִישְׁט זײַךְ טַעֲנָה'ן מִיט דִּיר, אִיךְ הָאָב נִישְׁט קִיִּין צִיִּט צוּ דִּי נאַרִישֶׁע זאַכֵן וואָס דו טַעֲנָה'עֶסֶט, אִיךְ קַעַן דִּיר אַפֶּשְׁרִיבֵן דִּי ווערְטֶער פּוֹן

רבי'ן און דו אליין וועסט זען וואס דער רבי זאגט, און אז דו ווילסט בלייבן מיט דיין עקשנות - איז דאס דיין פארלוסט. דער רבי זאגט (שיחות ה'ר"ן, סימן ע"ו): "טוב ללמד במהירות ולבלי לזקק הרבה בלמודו רק ללמד בפשיטות בזריות ולבלי לבלבל דעתו הרבה בשעת למודו מענין לענין, רק יראה להבין הדבר בפשיטות במקומו", עס איז גוט מען זאל זיך צוגעוואוינען צו לערנען שגעל און נישט מדקדק זיין צופיל בשעת מען לערנט, נאר זען צו פארשטיין דעם פשטות הפשט, "וואס לפעמים אינו יכול להבין דבר אחד, אל יעמד הרבה שם ויניח אותו הענין וילמד יותר להלן", און אויב מען פארשטייט נישט זאל מען נישט פארברענגען אסאך צייט אויף דעם ענין, ענדערש זאל מען גיין ווייטער, "ועל פי הרב ידע אחר כך ממילא מה שלא היה מבין בתחלה, כשילמד כסדר בזריות להלן יותר", און אז מען לערנט אסאך - וועט מען שפעטער פארשטיין וואס מען האט פריער נישט אזוי גוט פארשטאנען.

נאכדעם ברענגט רבי נתן אז דער רבי האט געזאגט: "שאין צריכין בלמוד רק האמירה לבד, לומר הדברים כסדר", אפילו מען פארשטייט גארנישט זאל מען זאגן די ווערטער, "וממילא יבין", און ביים סוף וועט מען פארשטיין. "ולא יבלבל דעתו בתחלת למודו שירצה להבין תכף, ומחמת זה יקשה לו הרבה תכף ולא יבין כלל. רק יכניס מחו בהלמוד ויאמר כסדר בזריות וממילא יבין", מען זאל נישט ווערן צעבראכן ווען מען זעט אז מען פארשטייט נישט וואס מען לערנט, וואס דאס אליין - אז מען וויל גלייך פארשטיין - מאכט אז עס זאל זיין שווער צו פארשטיין דאס לערנען, מען זאל נאר זאגן די ווערטער כסדרן און מען וועט שוין פון זיך אליין פארשטיין, "וואס לא יבין תכף, יבין אחר כך, וואס ישארו איזה דברים, שאף על פי כן לא יוכל לעמד על פנותו, מה בכך", און אויב מען פארשטייט נישט דעם ערשטן מאל, וועט מען עס פארשטיין ביים צווייטן מאל; און אויב מען וועט נישט פארשטיין דעם צווייטן מאל - איז אויף גארנישט, "פי מעלת רבוי הלמוד עולה על הכל, וכמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה: 'לגמור, והדר לסבר, ואף על גב דלא ידע מה קאמר' שנאמר: 'גרסה נפשי

לתאבה", ווייל חכמינו זכרונם לברכה זאגן, אז א מענטש זאל קודם אסאך זאגן די ווערטער פון די הייליגע תורה, אפילו ער פארשטייט נישט וואס ער לערנט, און דערנאך זאל ער לערנען צו פארשטיין, "כי על ידי רבוי הלמוד, שילמד במהירות, ויזכה ללמד הרבה, על ידי זה יזכה לעבור כמה פעמים אלו הספרים שלומד, לגמרם, ולחזור להתחיל, ולגמרם פעם אחר פעם, ועל ידי זה ממילא יבין וכו'", ווייל אז מען געוואוינט זיך צו צו לערנען שנעל, קען מען זוכה זיין צו לערנען זייער אסאך; מען איז זוכה איבערצוגיין יעדע זאך זייער אסאך מאל, ביז מען איז זוכה דאס צו פארשטיין.

רבי נתן זאגט דארט ווייטער: "ודבר הרבה מאד בענין זה, ואי אפשר לבאר דברים אלו בכתב היטב, אבל באמת הוא דרך עצה טובה מאד בענין הלמוד, כי על ידי זה יכולים לזכות ללמד הרבה מאד, לגמר כמה וכמה ספרים, וגם יזכה להבין הדברים יותר, מאשר היה לומד בדקדוק גדול, כי זה מבלבל מאד מן הלמוד", דער רבי האט זייער אסאך גערעדט פונעם דרך הלימוד, אז מען זאל נישט זוכן צו פארשטיין גלייך ווען מען לערנט, נאר מען זאל לערנען אסאך אן פארשטיין, ביז מען וועט זוכה זיין צו פארשטיין; ווען מען לערנט אויף דעם סדר דרך הלימוד איז מען זוכה אנצוקומען אסאך מער ווי ווען מען לערנט שטייט און מען קלערט אריין אין יעדע ווארט, וואס דאס שטערט נאר דאס לערנען, "וכמה בני אדם פסקו מלמודם לגמרי על ידי רבוי הדקדוקים שלהם, ומאומה לא נשאר בידם", און זייער אסאך מענטשן האבן אינגאנצן אויפגעהערט צו לערנען צוליב דעם וואס זיי האבן געלערנט און געקוועטשט וכו', "אבל כשירגיל עצמו ללמד במהירות פנזכר לעיל, בלי דקדוקים הרבה, התורה תתקיים בידו, ויזכה ללמד הרבה מאד, גמרא ופוסקים כלם, ותנ"ך, ומדרשים, וספרי הזוהר וקבלה, ושאר ספרים כלם", אבער אז א מענטש געוואוינט זיך צו צו לערנען שנעלערהייט - אזוי ווי אויבן דערמאנט, וועט ער זוכה זיין צו לערנען זייער אסאך, און ער וועט לערנען די גאנצע תורה - גמרא מיט אלע פוסקים, תנ"ך, מיט אלע מדרשים, און זוהר הקדוש, "ויכבר מבאר שיחתו של רבנו זכרוננו לברכה, שטוב לאדם

שְׂעֵבֶר בְּחֵיווּ בְּכָל הַסְּפָרִים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אַזּוּי וְוִי דְעַר רַבִּי הָאֵט גְּעוֹוְאֵלֵט אַז מִיר זְאֵלֵן דוּרְךָ לְעֶרְנֵעַן כָּל הַתּוֹרָה כּוּלָּהּ. עֵינֵן שָׁם.
מִיר וּוְעֵלֵן זִיךְ זְעַן אִין אוּמָאן.

דְעַר אֵיבְעֶרְשֶׁטְעַר זְאֵל הַעֲלָפֵן זְאֵלֵסֵט הָאָבֵן הַצְּלָחָה אִין אֵלַע עֲנִינִים.
אַ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה, אַ גוּט גְּעִבְעֵנְטְשֶׁט יָאָר.

...

וויינ ביים ציון געראטעוועט צו ווערן פונעם ברענענדיגן יצור

הַרְע

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ג' פְּרֻשַׁת נְצָבִים וַיִּלְךְ, י"ט אֱלוּל, שְׁנַת תשפ"ג לְפָרֵט קָטָן
לְכָבוֹד ... גֵּרוּ יָאִיר

עס איז געווען איינער פון אנשי שלומינו, משה אלף. אין אנהויב ווען
ער איז מקורב געווארן - איז ער געווען זייער ווייט, ער איז געלעגן אין ניאוף,
אין אריף אנפין דקלפה (עייז לקוטי מהר"ן חלק א, סימן רמב). יעדע מאל ווען ער איז
געקומען צום ציון האט ער אזוי געוויינט ביים ציון ביז דער ערד פון ציון
איז נאס געווארן פון זיינע טרערן, ער האט זיך אויסגעגאסן זיין הארץ צום
אייבערשטן, ער האט געשריגן: "הייליגער באשעפער, ראטעווע מיך פון די
פייער פון ניאוף, פון די שבעים מדורין, פלליות התאות, פלליות שבעים
אומות, פון תאות ניאוף רחמנא לצלן", און פון אזויפיל וויינען איז ער
ארויסגעקראכן פון זיינע תאות. הגם אין אנהויב האבן אים אנשי שלומינו
מרחק געווען, אבער ער האט אויף קיינעם נישט געקוקט, ער איז ווייטער
געקומען צום ציון און געוויינט דארט, ביז ער האט זוכה געווען זיך
אויסצולייטערן.

פארשטיי וואס דו האסט צו טון די וואך וואס דו וועסט זיין אין אוּמָאן;
זאלסט גיין נאכאמאל און נאכאמאל צום ציון און וויינען צום אייבערשטן
ער זאל זיך ראטעווען פון די פייער פון ניאוף.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

א כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה, א גוֹט גְּעַבְעֵנְטִשְׁט יָאָר.

...

קוֹמְעֵן קִיִּין אוֹמָאן אוֹיף ראש השנה, אָבְעֵר נָאָר מִיט שְׁלוֹם בֵּית

בְּעִזְרַת ה' יתְבַרְךָ - יוֹם ד' פְּרִשְׁת נְצָבִים וַיִּלְךְ, כ' אֱלוּל, שְׁנַת תִּשְׁפ"ג לְפָרְט קָטָן

לְכַבּוֹד ... נְרוּ יָאִיר

גַּעַב אַכְטוֹנִג אוֹיף דִּיִּין שְׁלוֹם בֵּית, אַז דִּיִּין ווִיב לְאַזְט דִּיף נִישְׁט גִּיִּין קִיִּין
אוֹמָאן - זְאָלְסְטוּ רַעְדֵן מִיט אִיר שִׁיִּין; חֵס וְשְׁלוֹם נִישְׁט ווִי טוֹן, חֵס וְשְׁלוֹם
שְׁטַעַכֵן מִיט ווערטער אָדער פֿאַרשעמֵען. דְּעֵר רַבִּי הָאָט גְּעֵהִיִּסֵן קוֹמְעֵן קִיִּין
אוֹמָאן אוֹיף ראש השנה אָבְעֵר נָאָר מִיט שְׁלוֹם בֵּית, אָן שְׁלוֹם בֵּית פֿאַרְלִירְט
מֵעַן אַלְעס.

דְּעֵר הֵיילִיגֵער רַבִּי נָתַן הָאָט גְּעִזְאָגְט: "שְׁלוֹם בֵּית אִיז זַייער זַייער
וויכטיג, ווִייל ווער עס הָאָט שְׁלוֹם בֵּית הָאָט אַנְדֵרְע מוֹחִין". רַבִּי נָתַן הָאָט
דְּעֵר צַיילט, ווען ער אִיז מְקוֹרֵב גְּעוואָרן צום רַבִּי'ן און ער הָאָט נִישְׁט גְּעֵהִאָט
קִיִּין גְּעֵלְט צו קֵעֵנען פֿאַרן צום רַבִּי'ן, הָאָבֵן אִים חֲבָרִים צוגערעדט ער זאל
פֿאַרקוֹיפֵן זַיִין ווִיב'ס טיכֵל. דָּאָס אִיז גְּעווען ווערד אַסאַף גְּעֵלְט, עס הָאָט
גְּעֵהִאָט אַרַיִנגֵענייט אִין זִיף שִׁינֵע טִיעֵרע שְׁטִינֵער וכו', און אַזוֹי וועט ער
הָאָבֵן גְּעֵלְט צו פֿאַרן צום רַבִּי'ן. אָבְעֵר רַבִּי נָתַן הָאָט פֿאַרשטאַנען אַז אויב
ער וועט דָּאָס טוֹן - וועט דָּאָס עֵרְגֵער מֵאָכֵן דִּי מֵצַב אִין שְׁטוֹב און ער הָאָט
זִיף נִישְׁט צוגֵעֵהֵרט צו דִּי חֲבָרִים.

שְׁפֵעֵטֵער פֿלֵעגְט רַבִּי נָתַן דֵּאָנְקֵען דְּעֵם אַיִבְעֵרשְׁטֵן אוֹיף דְּעֵם וואָס ער
הָאָט נִישְׁט גְּעֵפֿאַלְגְט דִּי חֲבָרִים, ער הָאָט נִישְׁט ווִי גְּעטוֹן זַיִין ווִיב; ער הָאָט
גְּעִזְאָגְט: "וואָלט אִיךְ ווען פֿאַרקוֹיפֵט אִיר טיכֵל וואָלט גְּעווען נֵאָכְדֵעם אַ גֵּט
- וואָלט אִיךְ נִישְׁט גְּעֵקֵעֵנְט מְקַבֵּל זַיִין פּוֹן רַבִּי'ן"; ווִייל דְּעֵם רַבִּינִים
לִיכְטִיגִקִּיט קֵעֵן מֵעַן נָאָר מְקַבֵּל זַיִין מִיט אַ רִינֵעם מַח, מִיט אַ הֵיילִיגֵע מַח,
און דָּאָס גִּיט נָאָר אַז מֵעַן אִיז אָן אָדָם הַשְּׁלָם.

זַיִ זִיף נִישְׁט מִיִּיאַש, מִיט תְּפִלָּה און סְבִלְנוֹת וועסטוּ אַנְקוֹמֵעֵן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.
א כתיבה וחתמה טובה, א גוט געבענטשט יאר.

...

מיטנעמען די שבת'דיגע קליידער קיין אומאן

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת נצבים וילך, כ' אלול, שנת תשפ"ג לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

פאק זיך איין די שענסטע קליידער, מאך זיך נישט נאריש מיט קטנות
הדעת פון מיט נעמען ווי ווייניגער אויפן וועג כדי זיך גרינגער מאכן; אן א
הוט, אן א שטריימל, אן בעקיטשעס; פארגעס נישט, מיר פארן צום רבי'ן,
דארפן מיר קומען מיט די בגדי מלכות; עס איז ראש השנה, דארפן מיר זיך
אנטון מיט די שענסטע קליידער.

ברענג זיך א ווייסע בעקיטשע, מיר פירן זיך צו גיין ראש השנה ווייס;
א ווייסע בעקיטשע, א ווייסע קאפל, ברענג זיך מיט שיינע שבת'דיגע שייך,
אלע שבת'דיגע וועש.

איך וויל דיר בעטן אויב דו קענסט מיטנעמען ספרים פאר די מפיצים,
עס איז א גרויסע זכות צו העלפן די מפיצים, אויך איז דאס א סגולה אז די
פעקלעך זאלן אנקומען. אז דו קענסט קומען מוצאי שבת א' סליחות נעמען
א זעקל ספרים און דאס ברענגען אין אונזער בנין און דאס מיר איבערגעבן.
ביים רבי'נס ציון קען מען פועל'ן ישועות שלא כדרך הטבע. מוהרא"ש
זאגט נאך בשם רבי אברהם בן רבי נחמן זכרוננו לברכה: "אז מען עקשניט
זיך ביים ציון, קען מען אלעס פועל'ן".

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.
א כתיבה וחתמה טובה, א גוט געבענטשט יאר.

...

בערות השם תכוד

עצתו אמונה

סגור קינזל

ה'שואבה טון מ'ט ש'מחה

עס איז שוין חודש אָלול, מָען טוט תְּשׁוּבָה, מָען בְּלֹאזַט שׁוֹפֵר יַעֲדֵן טָאג, און דער הייליגער רַבִּי חֲלוּמ'ט זיך ווי ער זוכט א שְׂטוּב צו הערן שׁוֹפֵר בְּלֹאזֵן.

פֿלוצלונג הערט דער רַבִּי קולות פון זינגען און טאַנצן, ער זעט א שְׂטוּב וואו מָען איז זייער פֿרייליך דאַרט, ער גייט נענטער און קוקט אַרײַן אין פֿענסטער, ער זעט ווי מָען טאַנצט, מָען פֿאַטשט און מָען זינגט.

האַט דער רַבִּי געזאָגט: "בײַ דעם שְׂטוּב איז גוט צו הערן שׁוֹפֵר בְּלֹאזֵן, אין דעם שְׂטוּב וועל איך אַרײַנגײן"; ווייל אז מָען איז פֿרייליך - קען מָען תְּשׁוּבָה טון, נאַר מיט שְׂמֵחָה קען מָען זיך צוריקקערן צום אייבערשטן.

דער רַבִּי האט אונז דערציילט דעם חֲלוּם ווייל דער רַבִּי וויל אונז לערנען ווי אזוי מיר זאלן תְּשׁוּבָה טון, מיר זאלן וויינען צום אייבערשטן מיט שְׂמֵחָה, נישט וויינען פון טרויערקיט און פֿאַרלוירנְקײט, מיר זאלן זיך פֿרייען מיטן אייבערשטן; אזוי וועלן מיר זיין גרויסע צדיקים.

דא איז גוט צו הערן שופר בלאזן